

Den Europæiske Unions Tidende

C 281

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

18. november 2006

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

Domstolen

DOMSTOLEN

2006/C 281/01	Sag C-53/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. september 2006 — Christiano Marrosu, Gianluca Sardino mod Azienda Ospedaliera San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Genova, Italien) (Direktiv 1999/70/EF — § 1, litra b), og § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — etablering af et tidsbegrænset ansættelsesforhold i tilfælde af tilsidesættelse af reglerne vedrørende flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — mulighed for fravigelse af reglerne ved ansættelser inden for den offentlige sektor)	1
2006/C 281/02	Forenede sager C-123/04 og C-124/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2006 — Industrias Nucleares do Brasil SA, Siemens AG mod UBS AG (sag C-123/04), Texas Utilities Electric Corporation (sag C-124/04) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Oldenburg, Tyskland) (Euratom-traktaten — forsyning — den ejendomsretlige ordning — tredjelandsstatsborgers berigning af uran på Fællesskabets område)	1
2006/C 281/03	Sag C-145/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2006 — Kongeriget Spanien mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Europa-Parlamentet — valg — valgret — statsborgere i Commonwealth, som har bopæl i Gibraltar, og som ikke er unionsborgere)	2
2006/C 281/04	Forenede sager C-158/04 og C-159/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2006 — Alfa Vita Vassilopoulos AE, anciennement Trofo Super-Markets AE mod Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon (C-158/04), Carrefour Marinopoulos AE mod Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon (C 159/04) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Protodikeio Ioanninon — Grækenland) (Frie varebevægelser — artikel 28 EF — kvantitative restriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — afsætning af dybfrosne brødprodukter)	3

DA

2006/C 281/05	Sag C-167/04 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. september 2006 — JCB Service mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — karteller — artikel 81 EF — distributionsaftaler — samordnet praksis — anmeldelse — skema A/B — anmodning om fritagelse — afslag — undersøgelsens varighed i forbindelse med anmeldelsesproceduren — ret til kontradiktion — uskyldsfornodning — klage — overtrædelse — generelt forbud mod passivt salg — begrænsning af forsyningskilderne — nye anbringender og argumenter — bøder — retningslinjer — overtrædelsens grovhed — varighed — formildende omstændigheder — kontraappel — skærpende omstændigheder)	3
2006/C 281/06	Sag C-168/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. september 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed, som beskæftiger arbejdstagere fra tredjelande — virksomhed, der præsterer ydelser i en anden medlemsstat — bekræftelse af udstationering inden for EU)	4
2006/C 281/07	Forenede sager C-181/04 — C-183/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2006 — Elmeka NE mod Ypourgos Oikonomikon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulia tis Epikrateias — Grækenland) (Sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 15, nr. 4, litra a), artikel 15, nr. 5 og artikel 15, nr. 8 — fritagelse for udlejning af søgørende fartøjer — rækkevidde)	4
2006/C 281/08	Sag C-196/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2006 — Cadbury Schweppes plc, Cadbury Schweppes Overseas Ltd mod Commissioners of Inland Revenue (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Special Commissioner, London, Det Forenede Kongerige) (Etableringsfrihed — lovgivning om kontrollerede udenlandske selskaber — medregning af kontrollerede udenlandske selskabers overskud i moderselskabets beskatningsgrundlag)	5
2006/C 281/09	Sag C-300/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2006 — M.G. Eman, O.B. Sevinger mod College van burgemeester en wethouders van Den Haag (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandse Raad van State (Nederlandene)) (Europa-Parlamentet — valg — valget — betingelser om bopæl i Nederlandene for nederlandske borgere i Aruba — unionsborgerskab)	5
2006/C 281/10	Sag C-310/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. september 2006 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationssøgsmål — landbrug — kapitel 10a i afsnit IV i forordning (EF) nr. 1782/2003, indføjet ved artikel 1, nr. 20, i forordning (EF) nr. 864/2004 — ændring af støtteordningen for bomuld — betingelse om, at arealet mindst skal plejes, indtil frøkapslen åbner sig — overensstemmelse med protokol nr. 4 om bomuld til akten vedrørende Den Helleniske Republiks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber — begrebet produktionsstøtte — begrundelsespligt — magtfordrejning — almindelige principper om proportionalitet og berettiget forventning)	6
2006/C 281/11	Sag C-353/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. september 2006 — Nowaco Germany GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Forordning (EØF) nr. 1538/91 og (EØF) nr. 3665/87 — EF-toldkodeks — eksportrestitutioner — tildelingskriterier — sund og sædvanlig handelskvalitet — toldprocedure — udførselsangivelse — fysisk kontrol — prøve — tilladte antal fejlemner — beskaffenhedsforestillingen — rettigheder og forpligtelser for eksportøren og toldmyndigheden — fjerkrækød)	7
2006/C 281/12	Sag C-356/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. september 2006 — Lidl Belgium GmbH & Co. KG mod Etablissementen Franz Colruyt NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van koophandel Brussel — Belgien) (Direktiv 84/450/EØF og 97/55/EF — vildledende reklame — sammenlignende reklame — betingelser for tilladelighed — sammenligning af de generelle prisniveauer, der anvendes af butikskæder — sammenligning af priser på et udvalg af varer)	7

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 281/13	Sag C-386/04: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. september 2006 — Centro di Musicologia Walter Stauffer mod Finanzamt München für Körperschaften (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Frie kapitalbevægelser — selskabsskat — skattefritagelse for lejeindtægter — krav om hjemsted — privatretlig, almennyttig institution) 9	9
2006/C 281/14	Forenede sager C-392/04 og C-422/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. september 2006 — i-21 Germany GmbH (sag C-392/04), Arcor AG & Co. KG (sag C-422/04) mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Teletjenester — direktiv 97/13/EF — artikel 11, stk. 1 — gebyrer og afgifter for individuelle tilladelser — artikel 10 EF — fællesskabsrettens forrang — retssikkerhed — endelig forvaltningsafgørelse) 9	9
2006/C 281/15	Sag C-479/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2006 — Laserdisken ApS mod Kulturministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Direktiv 2001/29/EF — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informations-samfundet — artikel 4 — retten til spredning — konsumptionsreglen — hjemmel — internationale aftaler — konkurrencepolitik — proportionalitetsprincippet — ytringsfrihed — lighedsprincippet — artikel 151 EF og 153 EF) 10	10
2006/C 281/16	Sag C-496/04: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2006 — J. Slob mod Productschap Zuivel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven — Nederlandene) (Mælk og mejeriprodukter — direkte salg — referencemængde — overskridelse — tillægsafgift på mælk — producentens forpligtelse til at opbevare et lagerregnskab — artikel 7, stk. 1 og 3, i forordning (EØF) nr. 536/93 — supplerende nationale foranstaltninger — medlemsstaternes kompetence) 10	10
2006/C 281/17	Sag C-506/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. september 2006 — Graham J. Wilson mod Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative — Luxembourg) (Etableringsfrihed — direktiv 98/5/EF — varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået — betingelser for registrering hos værtslandets kompetente myndighed — forudgående kontrol af kendskab til værtslandets sprog — domstolsprøvelse efter reglerne i national ret) 11	11
2006/C 281/18	Sag C-526/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. september 2006 — Laboratoires Boiron SA mod Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales (Urssaf) de Lyon, som er indtrådt i Agence centrale des organismes de sécurité sociale (ACOSS)'s rettigheder og forpligtelser (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation (Frankrig)) (Statsstøtte — artikel 87 EF og artikel 88, stk. 3, EF — afgift på direkte salg af lægemidler — afgiftspligt for lægemiddellaboratorier og ikke for distributør-grossister — forbud mod at gennemføre en ikke-anmeldt støtte — mulighed for at påberåbe sig ulovligheden af en støtteforanstaltning for at opnå tilbagebetaling af en afgift — kompensation, der udgør en modydelse for forpligtelser til offentlig tjeneste, som distributør-grossister er pålagt — bevisbyrden for en overkompensation — bestemmelser i national ret — forbud mod at gøre det praktisk umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at opnå tilbagebetaling af afgiften) 12	12
2006/C 281/19	Sag C-72/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2006 — Hausgemeinschaft Jörg und Stefanie Wollny mod Finanzamt Landshut (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht München — Tyskland) (Sjette momsdirektiv — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c) — anvendelse af fast ejendom, der er bestemt for virksomheden, til privat brug for den afgiftspligtige person — sidestilling af denne anvendelse med en tjenesteydelse mod vederlag — beregning af beskatningsgrundlaget — begrebet udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med tjenesteydelsen) 12	12

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 281/20	Sag C-82/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrudssøgsmål — frie varebevægelser — artikel 28 EF — kvantitative restriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — afsætning af dybfrosne brødprodukter)	13
2006/C 281/21	Sag C-138/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2006 — Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven, Nederlandene) (Markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og biocidholdige produkter — direktiv 91/414/EØF — artikel 8 — direktiv 98/8/EF — artikel 16 — medlemsstaternes beføjelse i overgangsperioden)	13
2006/C 281/22	Sag C-193/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. september 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — etableringsfrihed — direktiv 98/5/EF — varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikelsen er opnået — forudgående kontrol af kendskab til værtslandets sprog — forbud mod at udøve virksomhed med domicilering af selskaber — forpligtelse til årlig fremlæggelse af et bevis for registrering hos værtslandets kompetente myndighed)	14
2006/C 281/23	Sag C-228/05: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. september 2006 — Stradasfalti Srl mod Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria di primo grado di Trento (Italien)) (Sjette momsdirektiv — artikel 17, stk. 7, og artikel 29 — ret til fradrag for indgående moms)	15
2006/C 281/24	Sag C-244/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2006 — Bund Naturschutz in Bayern e.V., Johann Märkl, Ludwig Neumair, Matthias Maier, Josef Hörmann, Christine Hörmann, Albert Hörmann, Johann Hörmann, Maria Rimpfl, Georg Rimpfl, Eva Rimpfl, Karl Kressierer, Magdalena Kressierer, Anton Wastl, Amalie Wastl, Richard Westenthanner, Barbara Westenthanner, Angelika Graubner-Riedelsheimer, Michael Graubner, Wolfram Graubner, Sylvia Stracke, Eva Maria Thiel, Friederike Nischwitz og Georg Daller mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland)) (Bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — direktiv 92/43/EØF — beskyttelsesordning forud for opførelsen af en naturtype på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning)	16
2006/C 281/25	Sag C-417/05 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Maria Dolores Fernández Gómez (Appel — midlertidigt ansat — artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — ansættelsesperiode i Kommissionen som udstationeret national ekspert — annullationspåstand — formaliteten — ansøgning i vedtægts artikel 90, stk. 1's forstand — begreb — akt indeholdende et klagepunkt)	16
2006/C 281/26	Sag C-100/06: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. september 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2003/66/EF — energimærkning af elektriske kølemøbler — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	17
2006/C 281/27	Sag C-331/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 31. juli 2006 — K.D. Chuck mod Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	17
2006/C 281/28	Sag C-337/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 7. august 2006 — Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk og Zweites Deutsches Fernsehen mod GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH	18

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 281/29	Sag C-343/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Chemnitz (Tyskland) den 8. august 2006 — Peter Funk mod Stadt Chemnitz	18
2006/C 281/30	Sag C-345/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich (Østrig) den 10. august 2006 i sagen Gottfried Heinrich	19
2006/C 281/31	Sag C-347/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale di Brescia (Italien) den 17. august 2006 — ASM Brescia SpA mod Comune di Rodengo Saiano	19
2006/C 281/32	Sag C-349/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Darmstadt (Tyskland) den 21. august 2006 — Murat Polat mod Stadt Rüsselsheim	20
2006/C 281/33	Sag C-350/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 21. august 2006 — Gerhard Schultz-Hoff mod Deutsche Rentenversicherung Bund	21
2006/C 281/34	Sag C-352/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Köln (Tyskland) den 25. august 2006 — Brigitte Bosmann mod Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen	21
2006/C 281/35	Sag C-353/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgerichts Flensburg (Tyskland) den 28. august 2006 — i sagen for Standesamt, Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul, andre procesdeltagere: Leonhard Matthias Grunkin-Paul, Standesamt Niebüll	22
2006/C 281/36	Sag C-357/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 30. august 2006 — Frigerio Luigi & C. Snc mod Comune di Triuggio	22
2006/C 281/37	Sag C-365/06: Sag anlagt den 7. september 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	23
2006/C 281/38	Sag C-366/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 8. september 2006 — DNA Verkot Oy	24
2006/C 281/39	Sag C-368/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Lyon den 8. september 2006 — CEDILAC SA mod Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie	25
2006/C 281/40	Sag C-373/06 P: Appel iværksat den 13. september 2006 af Thomas Faherty til prøvelse af dom afsagt den 13. juni 2006 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i de forenede sager T-218/03 — T-240/03, Cathal Boyle m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2006/C 281/41	Sag C-379/06 P: Appel iværksat den 14. september 2006 af Larry Murphy til prøvelse af dom afsagt den 13. juni 2006 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i de forenede sager T-218/03 — T-240/03, Cathal Boyle m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	26
2006/C 281/42	Sag C-397/06: Sag anlagt den 22. september 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Estland	26
2006/C 281/43	Sag C-407/06: Sag anlagt den 3. oktober 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	27
2006/C 281/44	Sag C-416/05: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. juli 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	27

RETTE I FØRSTE INSTANS

2006/C 281/45	Forenede sager T-217/99, T-321/00 og T-222/01: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. september 2006 — Sinaga mod Kommissionen (Sukker — POSEIMA-programmet — forordning (EØF) nr. 1600/92 — foreløbig forsyningsopgørelse for sukker for Azorerne — annullationssøgsmål — formaliteten — begrebet traditionel videreforsendelse til resten af Fællesskabet — begrundelse — overholdelse af væsentlige formforskrifter) 28	28
2006/C 281/46	Sag T-166/01: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 19. september 2006 — Lucchini mod Kommissionen (EKSF — statsstøtte — støtte til miljøbeskyttelse — Italiens støtte til jern- og stålvirksomheden Lucchini — afslag på tilladelse til den påtænkte støtte — relevante retsregler — anmeldte investeringers berettigelse til miljøbeskyttelsesstøtte — betingelser for støttens forenelighed med fællesmarkedet — begrundelse) 28	28
2006/C 281/47	Sag T-226/01: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. september 2006 — CAS Succhi di Frutta SpA mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — udbudsprocedure — naturalydelser — tab på det pågældende marked som følge af naturalydelser — årsagsforbindelse) 29	29
2006/C 281/48	Sag T-210/02: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. september 2006 — British Aggregates mod Kommissionen (Statsstøtte — miljøafgift på granulater i Det Forenede Kongerige — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelser — annullationssøgsmål — formaliteten — individuelt berørt person — selektiv karakter — begrundelsespligt — omhyggelig og uvildig undersøgelse) 29	29
2006/C 281/49	Sag T-300/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 4. oktober 2006 — Moser Baer India mod Rådet (Antisubsidieundersøgelser — compactdiske til indspilning med oprindelse i Indien — beregning af støtte — fastsættelse af tab — årsagsforbindelse — ret til forsvar) 30	30
2006/C 281/50	Sag T-115/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. september 2006 — Laroche mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesperiode 2001/2002 — afgørelse om afslutning — indsigelsesfrist — beregning) 30	30
2006/C 281/51	Sag T-119/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. september 2006 — Rossi Ferreras mod Kommissionen (Tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — annullationspåstand — bedømmelsesperioden 2001/2002 — udtalelse fra den tidligere overordnede — bedømmerens manglende hensyntagen — erstatningspåstand — afvisning) 30	30
2006/C 281/52	Sag T-168/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. september 2006 — L & D mod KHIM — Sämann (Aire Limpio) (EF-varemærker — indsigelsessag — ældre figurmærker med form som et grantræ, hvoraf visse indeholder ordbestanddele — ansøgning om et figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »Aire Limpio« — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 73 i forordning (EF) nr. 40/94) 31	31
2006/C 281/53	Sag T-188/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 4. oktober 2006 — Freixenet mod KHIM (Form af en matslebet sort flaske) (EF-varemærker — form af en matslebet sort flaske — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — mangel på fornødent særpræg — tilsidesættelse af retten til kontradiktion — artikel 73 i forordning nr. 40/94) 31	31
2006/C 281/54	Sag T-190/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 4. oktober 2006 — Freixenet mod KHIM (Form af en hvid slebet flaske) (EF-varemærker — form af en hvid slebet flaske — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — mangel på fornødent særpræg — tilsidesættelse af retten til kontradiktion — artikel 73 i forordning nr. 40/94) 32	32

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 281/55	Sag T-191/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. september 2006 — MIP Metro mod KHIM — Tesco Stores (METRO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen METRO — det ældre nationale ordmærke METRO — det ældre nationale varemærke udløbet) 32	32
2006/C 281/56	Sag T-193/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 4. oktober 2006 — Tillack mod Kommissionen (Undersøgelse, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig foretager vedrørende viderebringelsen af fortrolige oplysninger — mistanke om bestikkelse og om overtrædelse af tavshedspligten — fremsendelse af oplysninger til de nationale retslige myndigheder om forhold, som kan give anledning til strafferetlig forfølgning — ransagning på en journalists bopæl og kontor — annullations-søgsmål — formalitet — erstatningssøgsmål — årsagsforbindelse — tilstrækkelig kvalificeret tilside-sættelse) 33	33
2006/C 281/57	Forenede sager T-304/04 og T-316/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. september 2006 — Italien og Wam mod Kommissionen (Statsstøtte — lån med nedsat rente med henblik på at muliggøre en etablering i visse tredjelande — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne og konkurrencefordrejning — begrundelse) 33	33
2006/C 281/58	Sag T-6/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. september 2006 — DEF-TEC Defense Technology mod KHIM — Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om figurmærket FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94 — varemærkeindehaverens samtykke) 34	34
2006/C 281/59	Sag T-96/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 4. oktober 2006 — Monte di Massima mod KHIM — Höfferle Internationale (Valle della Luna) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om Valle della Luna som EF-figurmærke — ældre nationalt figurmærke VALLE DE LA LUNA — bevis for brug af det ældre varemærke — artikel 15, stk. 2, litra a), og artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. (EF) nr. 40/94) 34	34
2006/C 281/60	Sag T-133/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. september 2006 — Meric mod KHIM — Arбора & Ausonia (PAM-PIM'S BABY-PROP) (EF-varemærker — indsigelsessag — ældre nationale figur- og ordmærker PAM PAM — ansøgning om PAM-PIM'S BABY-PROP som EF-ordmærke — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94) 35	35
2006/C 281/61	Sag T-34/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. september 2006 — Bayer CropScience m.fl. mod Kommissionen (Plantebeskyttelsesmidler — det aktive stof endosulfan — fornyet vurdering af markedsføringstilladelse — passivitetssøgsmål — stillingtagen til sagen uforholdsmæssigt) 35	35
2006/C 281/62	Sag T-148/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. september 2006 — Comunidad autónoma de Madrid og Mintra mod Kommissionen (Tilvejebringelse af data vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud — forordning (EF) nr. 3605/93 — det europæiske nationalregnskabssystem 1995 (ENS 95) — forordning (EF) nr. 2223/96 — skrivelse fra De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) — annullationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning) 36	36
2006/C 281/63	Sag T-242/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. september 2006 — AEPI mod Kommissionen (Ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder — traktatbrudssøgsmål — klassificering af en klage fremsat af en privat — annullationssøgsmål — afvisning) 36	36
2006/C 281/64	Sag T-350/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. september 2006 — Finland mod Kommissionen (Processuelle stridsspørgsmål — formalitetsindsigelse — akt, der ikke har bindende retsvirkninger — De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — overtrædelsesprocedure — morarenter, der er hjemlet i artikel 11 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 — forhandling af en aftale om betaling med forbehold) 37	37

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 281/65	Sag T-224/06: Sag anlagt den 22. august 2006 — Otto mod KHIM — L'Altra Moda (l'Altra Moda)	37
2006/C 281/66	Sag T-250/06 P: Appel iværksat den 11. september 2006 af Ott m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt den 30. juni 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-87/05, Ott m.fl. mod Kommissionen	38
2006/C 281/67	Sag T-252/06 P: Appel iværksat den 7. september 2006 af Beau til prøvelse af dom afsagt den 28. juni 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-39/05, Beau mod Kommissionen	38
2006/C 281/68	Sag T-253/06 P: Appel iværksat den 8. september 2006 af Chassagne til prøvelse af kendelse afsagt den 29. juni 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-11/05, Chassagne mod Kommissionen	38
2006/C 281/69	Sag T-255/06: Sag anlagt den 15. september 2006 — Budějovický Budvar mod KHIM — Anheuser-Busch (»BUD«)	39
2006/C 281/70	Sag T-257/06: Sag anlagt den 15. september 2006 — Budějovický Budvar mod KHIM — Anheuser-Busch (ordmærket »BUD«)	39
2006/C 281/71	Sag T-260/06: Sag anlagt den 15. september 2006 — Arktouros mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	40
2006/C 281/72	Sag T-263/06: Sag anlagt den 25. september 2006 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen	41
2006/C 281/73	Sag T-267/06: Sag anlagt den 25. september 2006 — Den Italienske Republik mod Kommissionen	41
2006/C 281/74	Sag T-269/06: Sag anlagt den 21. september 2006 — Rautaruukki mod KHIM (RAUTARUUKKI)	42
2006/C 281/75	Sag T-282/06: Sag anlagt den 9. oktober 2006 — Sun Chemical Group m.fl. mod Kommissionen	42
2006/C 281/76	Sag T-381/03: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. september 2006 — Izar Construcciones Navales mod Kommissionen	43
2006/C 281/77	Sag T-382/03: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. september 2006 — Izar Construcciones Navales mod Kommissionen	43
2006/C 281/78	Sag T-383/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. september 2006 — Drazdansky mod KHIM — Bad Heilbrunner Naturheilmittel (VITACAN)	43
	RETEN FOR EU-PERSONALESAGER	
2006/C 281/79	Sag F-82/06: Sag anlagt den 21. juli 2006 — Duyster mod Kommissionen	44
2006/C 281/80	Sag F-88/06: Sag anlagt den 28. juli 2006 — Pantalis mod Kommissionen	44
2006/C 281/81	Sag F-98/06: Sag anlagt den 24. august 2006 — Lohiniva mod Kommissionen	45
2006/C 281/82	Sag F-105/06: Sag anlagt den 4. september 2006 — Lübking m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	45
2006/C 281/83	Sag F-106/06: Sag anlagt den 1. september 2006 — Erbežnik mod Europa-Parlamentet	46
2006/C 281/84	Sag F-109/06: Sag anlagt den 15. september 2006 — Dittert mod Kommissionen	47

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 281/85	Sag F-110/06: Sag anlagt den 15. september 2006 — Carpi Badía mod Kommissionen	48
2006/C 281/86	Sag F-111/06: Sag anlagt den 25. september 2006 — Giannopoulos mod Rådet	48
2006/C 281/87	Sag F-112/06: Sag anlagt den 22. september 2006 — Krčová mod Domstolen	49
2006/C 281/88	Sag F-113/06: Sag anlagt den 29. september 2006 — Bouis m.fl. mod Kommissionen	49
2006/C 281/89	Sag F-114/06: Sag anlagt den 29. september 2006 — Liotti mod Kommissionen	50
2006/C 281/90	Sag F-35/06: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 4. oktober 2006 — Grunheid mod Kommissionen	50
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
		
	III <i>Oplysninger</i>	
2006/C 281/91	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 261 af 28.10.2006	51

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. september 2006 — Christiano Marrosu, Gianluca Sardino mod Azienda Ospedaliera San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Genova, Italien)

(Sag C-53/04) ⁽¹⁾

(Direktiv 1999/70/EF — § 1, litra b), og § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — etablering af et tidsbegrænset ansættelsesforhold i tilfælde af tilsidesættelse af reglerne vedrørende flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — mulighed for fravigelse af reglerne ved ansættelser inden for den offentlige sektor)

(2006/C 281/01)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Genova, Italien

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Christiano Marrosu og Gianluca Sardino

Sagsøgt: Azienda Ospedaliera San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Genova — fortolkning af Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43 — etablering af et tidsbegrænset ansættelsesforhold i tilfælde af tilsidesættelse af bestemmelserne om flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — mulighed for fravigelse ved ansættelsesforhold inden for den offentlige sektor)

Konklusion

Rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for nationale bestemmelser, der i tilfælde af misbrug som følge af, at en arbejdsgiver i den offentlige sektor anvender flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter eller ansættelsesforhold, udelukker, at disse kontrakter ændres til tidsbegrænsede kontrakter eller ansættelsesforhold, selv om der er fastsat bestemmelser om en sådan ændring for så vidt angår kontrakter og ansættelsesforhold indgået med en arbejdsgiver i den private sektor, når disse bestemmelser indeholder andre effektive foranstaltninger, hvorved det forhindres, og i givet fald sanktioneres, at en arbejdsgiver i den offentlige sektor misbruger flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 3.4.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2006 — Industrias Nucleares do Brasil SA, Siemens AG mod UBS AG (sag C-123/04), Texas Utilities Electric Corporation (sag C-124/04) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Oldenburg, Tyskland)

(Forenede sager C-123/04 og C-124/04) ⁽¹⁾

(Euratom-traktaten — forsyning — den ejendomsretlige ordning — tredjelandsstatsborgers berigning af uran på Fællesskabets område)

(2006/C 281/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Oldenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Industrias Nucleares do Brasil SA, Siemens AG

Sagsøgt: UBS AG (sag C-123/04), Texas Utilities Electric Corporation (sag C-124/04)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Oldenburg — fortolkning af artikel 73, 75, 86 og 87, 196 og 197 EA — lånekontrakt med pant i uran, der tilhører en virksomhed i et tredjeland, og som er blevet beriget samt oplagret i Fællesskabet

Konklusion

- 1) Artikel 75, stk. 1, EA skal fortolkes således, at udtrykkene *behandling, forarbejdning eller formning* i denne bestemmelse også omfatter *berigning af uran*.
- 2) Artikel 196, litra b), EA skal fortolkes således, at en virksomhed, hvis hjemsted er beliggende uden for medlemsstaternes område, ikke udøver sin virksomhed helt eller delvist inden for dette område i nævnte bestemmelses forstand, såfremt den opretholder en forretningsforbindelse med en virksomhed med hjemsted inden for det samme område, hvis genstand er enten levering af råstoffer til fremstilling af beriget uran og forsyning med beriget uran eller oplagring af den berigede uran.
- 3) Artikel 75, stk. 1, litra c), EA skal fortolkes således, at det materiale, der leveres til behandling, forarbejdning eller formning, ikke skal være identisk med det materiale, som efterfølgende tilbageleveres, og at det er tilstrækkeligt, at det materiale, der tilbageleveres, kvalitativt og kvantitativt svarer til det leverede materiale, uden at det sidstnævnte materiale i givet fald kan henføres til det leverede materiale. Endvidere skal bestemmelsen fortolkes således, at den omstændighed, at den forarbejdende virksomhed ved leveringen af råstoffet erhverver ejendomsretten til det, og den berigede uran derfor må genoverdrages til den anden kontraherende part efter forarbejdningen, ikke er til hinder for, at artikel 75, stk. 1, litra c), EA finder anvendelse.
- 4) Artikel 196, litra b), EA skal fortolkes således, at en virksomhed ikke udøver en del af sin virksomhed på medlemsstaternes område i nævnte bestemmelses forstand, hvis den afhænder eller erhverver beriget uran, som er oplagret på dette område.
- 5) Artikel 73 EA skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på aftaler, hvis genstand er beriget uran oplagret på Det Europæiske Atomenergifællesskabs område, og hvis parter udelukkende er statsborgere i tredjelande.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2006 i — Kongeriget Spanien mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-145/04) (¹)

(Europa-Parlamentet — valg — valgret — statsborgere i Commonwealth, som har bopæl i Gibraltar, og som ikke er unionsborgere)

(2006/C 281/03)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad og F. Díez Moreno, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved R. Caudwell, som befuldmægtiget, bistået af P. Goldsmith, D. Wyatt og D. Anderson, QC, samt af barrister M. Chamberlain)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Ladenburger, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — tilsidesættelse af artikel 189 EF, 190 EF, 17 EF og 19 EF samt afgørelsen af 1976 om almindelige valg til Europa-Parlamentet, der er knyttet som bilag til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20. september 1976 — stemmeret ved valget til Europa-Parlamentet for Commonwealth-statsborgere med bopæl i Gibraltar

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2006
— Alfa Vita Vassilopoulos AE, anciennement Trofo Super-Markets AE mod Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon (C-158/04), Carrefour Marinopoulos AE mod Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon (C 159/04) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Protodikeio Ioanninon — Grækenland)

(Forenede sager C-158/04 og C-159/04) ⁽¹⁾

(Frie varebevægelser — artikel 28 EF — kvantitative restriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — afsætning af dybfrosne brødprodukter)

(2006/C 281/04)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Dioikitiko Protodikeio Ioanninon

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Alfa Vita Vassilopoulos AE, anciennement Trofo Super-Markets AE (C-158/04) og Carrefour Marinopoulos AE (C-159/04)

Sagsøgte: Elliniko Dimosio og Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Diikitiko Protodikio Ioanninon — salg af forbagte bageriprodukter — krav om forudgående tilladelse — forenelighed med artikel 28 EF

Konklusion

Artikel 28 EF skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, der for »bake-off«-produkter stiller samme krav som dem, der gælder for den samlede fremgangsmåde til fremstilling og afsætning af brød og traditionelle brødprodukter.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. september 2006
— JCB Service mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-167/04 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — artikel 81 EF — distributionsaftaler — samordnet praksis — anmeldelse — skema A/B — anmodning om fritagelse — afslag — undersøgelsens varighed i forbindelse med anmeldelsesproceduren — ret til kontradiktion — uskyldsformodning — klage — overtrædelse — generelt forbud mod passivt salg — begrænsning af forsyningskilderne — nye anbringender og argumenter — bøder — retningslinjer — overtrædelsens grovhed — varighed — formildende omstændigheder — kontraappel — skærpende omstændigheder)

(2006/C 281/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: JCB Service (ved avocats E. Morgan de Rivery og E. Friedel)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Whelan, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt den 13. januar 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-67/01, JCB Service mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, der delvis annullerer Kommissionens beslutning af 21. december 2000 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (COMP.F.1/35.918 — JCB)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Der gives Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber medhold i de ved kontraappellen nedlagte påstande.
- 3) Punkt 2 i domskonklusionen i dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 13. januar 2004, JCB Service mod Kommissionen (sag T-67/01), ophæves.
- 4) Størrelsen af den bøde, der er pålagt JCB Service i henhold til artikel 4 i Kommissionens beslutning 2002/190/EF af 21. december 2000 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP.F.1/35.918 — JCB), fastsættes til 30 864 000 EUR.
- 5) JCB Service betaler alle sagens omkostninger for denne instans.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 12.6.2004.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. september 2006
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Republikken Østrig**

(Sag C-168/04) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed, som beskæftiger arbejdstagere fra tredjelande — virksomhed, der præsterer ydelser i en anden medlemsstat — bekræftelse af udstationering inden for EU)

(2006/C 281/06)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Eggers, E. Traversa og G. Braun, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved E. Riedl, C. Pesendorfer og G. Hesse, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — artikel 49 EF — udstationering af arbejdstagere, der er statsborgere i tredjelande, foretaget som led i en levering af tjenesteydelser fra virksomheder, der er etableret på en anden medlemsstats område, undergivet en ordning om bekræftelse, som de facto udgør en ordning med tilladelse, idet en sådan manglende bekræftelse medfører bøder og nægtelse af indrejse- og opholdsret over for de berørte udstationerede arbejdstagere

Konklusion

1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF, idet den dels betinger udstationeringen af arbejdstagere fra tredjelande af en virksomhed med hjemsted i en anden medlemsstat af, at der opnås den »bekræftelse af udstationering inden for EU«, der er omhandlet i § 18, stk. 12-16, i den østrigske lov om beskæftigelse af udlændinge (Ausländerbeschäftigungsgesetz), og hvis udstedelse for det første kræver, at de pågældende arbejdstagere har været ansat i mindst et år ved den pågældende virksomhed eller er knyttet hertil ved en tidsubegrænset ansættelseskontrakt, og for det andet kræver bevis for opfyldelsen af de østrigske ansættelses- og lønvilkår, og dels i § 10, stk. 1, nr. 3, i lov om udlændinge (Fremdengesetz) foreskriver et undtagelsesfrit automatisk afslag på indrejse- og opholdstilladelse, der ikke gør det muligt at lovliggøre situationen for tredjelandsstatsborgere, der er lovligt udstationeret af en virksomhed med hjemsted i en anden medlemsstat, når arbejdstagerne er indrejst i det nationale område uden visum.

2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 146 af 29.5.2004.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2006
— Elmeka NE mod Ypourgos Oikonomikon (anmodning
om præjudiciel afgørelse fra Symvoulío tis Epikrateias —
Grækenland)**

(Forenede sager C-181/04 — C-183/04) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 15, nr. 4, litra a), artikel 15, nr. 5 og artikel 15, nr. 8 — fritagelse for udlejning af søgående fartøjer — rækkevidde)

(2006/C 281/07)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulío tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elmeka NE

Sagsøgt: Ypourgos Oikonomikon

Sagens genstand

Præjudiciel — Symvoulío tis Epikrateias — fortolkning af artikel 15, nr. 4, 5 og 8 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelser — fritagelse for udlejning af søgående fartøjer — rækkevidde

Konklusion

1) Artikel 15, nr. 4, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 92/111/EØF af 14. december 1992, og som artikel 15, nr. 5, henviser til, finder ikke kun anvendelse på fartøjer, der anvendes til sejlads i rum sø, og som mod betaling udfører passagerbefordring, men også på fartøjer, der benyttes til sejlads i rum sø i forbindelse med handels-, industri- eller fiskerivirksomhed.

2) Artikel 15, nr. 8, i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at afgiftsfritagelsen i denne bestemmelse omfatter tjenesteydelser, der leveres direkte til rederiet for at dække et umiddelbart behov på søgående fartøjer.

3) Inden for rammerne af det fælles merværdiafgiftssystem er de nationale afgiftsmyndigheder forpligtet til at overholde princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om den afgiftspligtige på grundlag af omstændighederne i hovedsagerne med rimelighed kunne formode, at den omhandlede beslutning blev truffet af en kompetent myndighed.

(¹) EUT C 168 af 26.6.2004.
EUT C 201 af 7.8.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2006 — Cadbury Schweppes plc, Cadbury Schweppes Overseas Ltd mod Commissioners of Inland Revenue (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Special Commissioner, London, Det Forenede Kongerige)

(Sag C-196/04) (¹)

(Etableringsfrihed — lovgivning om kontrollerede udenlandske selskaber — medregning af kontrollerede udenlandske selskabers overskud i moderselskabets beskatningsgrundlag)

(2006/C 281/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Special Commissioner, London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cadbury Schweppes plc, Cadbury Schweppes Overseas Ltd

Sagsøgt: Commissioners of Inland Revenue

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Special Commissioner, London — national lovgivning, der henfører overskud i et datterselskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, hvor skattesatsen er lavere, til et moderselskab — pligt for moderselskabet til at betale en skat for at udligne forskellen mellem de to skattesatser — forenelighed med artikel 43 EF, 49 EF og 56 EF

Konklusion

Artikel 43 EF og 48 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at der i beskatningsgrundlaget for et hjemmehørende selskab, der er

etableret i en medlemsstat, medregnes overskud, der er optjent af et CFC-selskab i en anden medlemsstat, når disse overskud dér beskattes på et lavere niveau end det, der finder anvendelse i den første stat, medmindre en sådan medregning kun angår rent kunstige arrangementer, der har til formål at undgå den normalt skyldige nationale skat. Anvendelsen af en sådan skattemæssig foranstaltning skal derfor undlades, når det på grundlag af objektive omstændigheder, som kan efterprøves af tredjemand, fremgår, at CFC-selskabet, uanset at der foreligger skattemæssige bevæggrunde, reelt er etableret i værtsmedlemsstaten og dér faktisk udøver økonomisk virksomhed.

(¹) EUT C 168 af 26.6.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2006 — M.G. Eman, O.B. Sevinger mod College van burgemeester en wethouders van Den Haag (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandse Raad van State (Nederlandene))

(Sag C-300/04) (¹)

(Europa-Parlamentet — valg — valgret — betingelser om bopæl i Nederlandene for nederlandske borgere i Aruba — unionsborgerskab)

(2006/C 281/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandse Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.G. Eman, O.B. Sevinger

Sagsøgt: College van burgemeester en wethouders van Den Haag

Sagens genstand

Præjudiciel — Raad van State (Nederlandene) — fortolkning af artikel 17 og 19 EF sammenholdt med artikel 189, 190 og 299 EF — anvendelse af bestemmelserne om unionsborgerskab på personer bosiddende i de oversøiske lande og territorier — stemmeret til valgene til Europa-Parlamentet for personer bosiddende i De Nederlandske Antiller og Aruba betinget af, at de pågældende har haft bopæl i Nederlandene i ti år

Konklusion

- 1) Personer, der er statsborgere i en medlemsstat, og som er hjemmehørende eller har bopæl på et område, der hører til de oversøiske lande og territorier, og som er omhandlet i artikel 299, stk. 3, EF, kan påberåbe sig de rettigheder, der tilkommer unionsborgere ifølge EF-traktatens anden del.
- 2) Selv om der på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin intet er til hinder for, at medlemsstaterne, under overholdelse af fællesskabsretten, fastlægger betingelserne for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet på grundlag af kriteriet om, at der skal være bopæl på det område, hvor valget afholdes, er ligebehandlingsprincippet imidlertid til hinder for, at de valgte kriterier medfører, at statsborgere, som befinder sig i ensartede situationer, behandles forskelligt, uden at denne forskellige behandling er objektivt begrundet.
- 3) Det tilkommer hver enkelt medlemsstat i sin nationale retsorden at fastlægge de foranstaltninger, der skal gælde for genopretning af retstillingen [rechtsherstel] for en person, som på grund af en national retsforskrift, der er i strid med fællesskabsretten, ikke blev optaget på valglisten ved det valg til Europa-Parlamentet, som fandt sted den 10. juni 2004, og som dermed blev udelukket fra at deltage i valget. Sådanne foranstaltninger, som kan omfatte en godtgørelse af den skade, der er forvoldt på grund af en tilsidesættelse af fællesskabsretten, som kan tilregnes staten, skal være i overensstemmelse med ækvivalens- og effektivitetsprincippet.

(¹) EUT C 228 af 11.9.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. september 2006 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-310/04) (¹)

(Annulationsøgsmål — landbrug — kapitel 10a i afsnit IV i forordning (EF) nr. 1782/2003, indføjet ved artikel 1, nr. 20, i forordning (EF) nr. 864/2004 — ændring af støtteordningen for bomuld — betingelse om, at arealet mindst skal plejes, indtil frøkaplsen åbner sig — overensstemmelse med protokol nr. 4 om bomuld til akten vedrørende Den Hellske Republiks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber — begrebet produktionsstøtte — begrundelsespligt — magtfordrejning — almindelige principper om proportionalitet og berettiget forventning)

(2006/C 281/10)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Balta og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Nolin og s. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulering af kapitel 10a i afsnit IV i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003, som indsat ved Rådets forordning (EF) nr. 864/2004 af 29. april 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om tilpasning heraf som følge af Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet tiltrædelse af Den Europæiske Union (EFT L 161, s. 48) — ændring af støtteordningen for bomuld — opdeling af producentstøtten i to dele (enkeltbetaling og støtte knyttet til dyrkningen af bomuld)

Konklusion

- 1) Kapitel 10a i afsnit IV i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001, som er indført ved artikel 1, nr. 20, i Rådets forordning (EF) nr. 864/2004 af 29. april 2004, annulleres.
- 2) Retsvirkningerne af den nævnte annullation suspenderes, indtil der inden for en rimelig frist vedtages en ny forordning.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.
- 4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 228 af 11.9.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. september 2006 — Nowaco Germany GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-353/04) ⁽¹⁾

(Forordning (EØF) nr. 1538/91 og (EØF) nr. 3665/87 — EF-toldkodeks — eksportrestitutioner — tildelingskriterier — sund og sædvanlig handelskvalitet — toldprocedure — udførselsangivelse — fysisk kontrol — prøve — tilladte antal fejlemmer — beskaffenhedsforestillingen — rettigheder og forpligtelser for eksportøren og toldmyndigheden — fjerkrækød)

(2006/C 281/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nowaco Germany GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1538/91 af 5. juni 1991 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1906/90 om handelsnormer for fjerkrækød (EFT L 143, s. 11), samt af artikel 70, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — ansøgning om eksportrestitution for frosne kyllinger — betingelse vedrørende produkternes sunde og sædvanlige handelskvalitet, hvorimod undersøgelsen af prøver viste, at en del af kyllingerne ikke opfyldte kravene i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1538/91

Konklusion

1) Bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1538/91 af 5. juni 1991 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1906/90, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1000/96 af 4. juni 1996, som fastsætter minimumskvalitetsnormer og tolerancetærskler, særligt forordningens artikel 6 og 7, finder anvendelse ved fastsættelsen af den »sunde og sædvanlige handelskvalitet« for en vare, med hensyn til hvilken der ansøges om eksportrestitution.

2) a) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede finder artikel 70 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996, anvendelse, når det drejer sig om at fastslå, om en vare, med hensyn til hvilken der ansøges om eksportrestitution, er af »sund og sædvanlig handelskvalitet«, med forbehold for den i bestemmelsen omhandlede undersøgelses regelmæssighed.

b) Beskaffenhedsforestillingen i artikel 70, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, finder ikke anvendelse, når størrelsen af den udtagne prøve ikke er tilstrækkelig, henset til artikel 7 i forordning nr. 1538/91.

2) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede tilkommer det de nationale administrative eller retlige myndigheder at fastslå de faktiske omstændigheder, idet der skal tages hensyn til alle bevisforhold. Disse beviser kan omfatte de tilgængelige prøver, men ligeledes andre forhold, særligt rapporter udarbejdet i overensstemmelse med fællesskabsretten af den toldembedsmand, der har foretaget den fysiske kontrol. I tilfælde af, at de faktiske omstændigheder ikke kan fastslås med henblik på afgørelsen af retten til restitution, tilkommer det den nationale ret at vurdere eksportørens og toldmyndighedens adfærd for at fastslå, i hvilket omfang hver af dem har udøvet sine rettigheder og opfyldt sine forpligtelser, og udlede de passende konklusioner vedrørende retten til eksportrestitution.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. september 2006 — Lidl Belgium GmbH & Co. KG mod Etablissementen Franz Colruyt NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van koophandel Brussel — Belgien)

(Sag C-356/04) ⁽¹⁾

(Direktiv 84/450/EØF og 97/55/EF — vildledende reklame — sammenlignende reklame — betingelser for tilladelighed — sammenligning af de generelle prisniveauer, der anvendes af butikskæder — sammenligning af priser på et udvalg af varer)

(2006/C 281/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van koophandel Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lidl Belgium GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Etablissementen Franz Colruyt NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van Koophandel Brussel — fortolkning af artikel 3, stk. 1, litra a), b) og c), i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame (EFT L 250, s. 17), som indsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6. oktober 1997 (EFT L 290, s. 18) — sammenlignende reklame — sammenligning af en annoncørs generelle prisniveau med konkurrenternes uden angivelse af, hvilke varer der sammenlignes med hensyn til deres pris

Konklusion

1) Den ved artikel 3a, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om vildledende og sammenlignende reklame, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6. oktober 1997, fastsatte betingelse for, at sammenlignende reklame er tilladt, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en sammenlignende reklame samlet vedrører dagligvaresortimenter, der forhandles af to konkurrerende butikskæder, når de nævnte sortimenter hver består af enkelte varer, der ved en parvis sammenligning hver for sig opfylder det krav om sammenlignelighed, der er fastsat ved denne bestemmelse.

2) Artikel 3a, stk. 1, litra c), i direktiv 84/450, som ændret ved direktiv 97/55, skal fortolkes således, at det krav om, at reklamen »er objektiv og sammenligner« de omhandlede varers relevante egenskaber, der er fastsat ved denne bestemmelse, ikke — når det drejer sig om sammenligning af priser på et sortiment af sammenlignelige dagligvarer, der forhandles af butikskæder, eller af det generelle prisniveau, som disse kæder anvender for så vidt angår sortimentet af sammenlignelige varer, som de forhandler — indebærer, at alle de sammenlignede varer og priser, dvs. både annoncørens og alle dennes konkurrenters, der indgår i sammenligningen, skal anføres udtrykkeligt og udtømmende i reklamen.

3) Artikel 3a, stk. 1, litra c), i direktiv 84/450, som ændret ved direktiv 97/55, skal fortolkes således, at følgende udgør egenskaber ved de af de to butikskæder forhandlede varer, »der kan dokumenteres« i denne bestemmelses forstand:

— priserne på de nævnte varer

— det generelle prisniveau, der anvendes af sådanne butikskæder for så vidt angår deres sortimenter af sammenlignelige varer og størrelsen af den besparelse, der kan opnås af den forbruger, der køber sådanne varer hos den ene frem for den anden af disse kæder, for så vidt som de pågældende varer faktisk udgør en væsentlig del af det sortiment af sammenlignelige varer, på grundlag af hvilket det generelle prisniveau er blevet fastsat.

4) Artikel 3a, stk. 1, litra c), i direktiv 84/450, som ændret ved direktiv 97/55, skal fortolkes således, at en egenskab i en sammenlignende reklame kun opfylder kravet i denne artikel om at kunne dokumenteres, når de sammenligningsoplysninger, der ligger til grund for, at egenskaben nævnes, ikke opregnes i reklamen, når annoncøren informerer navnlig modtagerne af reklamen om, hvor og hvordan de med lethed kan få kendskab til disse oplysninger med henblik på at sikre sig dokumentation for dem, eller, hvis de ikke besidder færdighederne hertil, at få sikret dokumentation for oplysningernes rigtighed og rigtigheden af den omhandlede egenskab.

5) Artikel 3a, stk. 1, litra a), i direktiv 84/450, som ændret ved direktiv 97/55, skal fortolkes således, at sammenlignende reklame, hvori det angives, at annoncørens generelle prisniveau er lavere end dennes væsentligste konkurrenters, når sammenligningen blot er foretaget på grundlag af et udvalg af varer, kan have vildledende karakter, når reklamen:

— ikke lader det fremgå, at sammenligningen kun vedrører et sådant udvalg og ikke alle annoncørens varer

— ikke identificerer de oplysninger, der indgår i den foretagne sammenligning, eller ikke informerer modtageren om den informationskilde, hvor en sådan identifikation er tilgængelig, eller

— indeholder en kollektiv henvisning til størrelsen af den besparelse, som kan opnås af en forbruger, der foretager sine køb hos annoncøren frem for hos dennes konkurrenter, uden at foretage individuel angivelse af det respektive generelle prisniveau, der anvendes af hver af disse konkurrenter, og af den besparelse, der kan opnås ved at foretage sine køb hos annoncøren frem for hos en af disse konkurrenter.

(¹) EUT C 273 af 6.11.2004.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. september 2006 — Centro di Musicologia Walter Stauffer mod Finanzamt München für Körperschaften (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-386/04) ⁽¹⁾

(Frie kapitalbevægelser — selskabsskat — skattefritagelse for lejeindtægter — krav om hjemsted — privatretlig, almen-nyttig institution)

(2006/C 281/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centro di Musicologia Walter Stauffer

Sagsøgt: Finanzamt München für Körperschaften

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF), artikel 58 (nu artikel 48 EF), artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) og artikel 73 B (nu artikel 56 EF) — national lovgivning om selskabsbeskatning — almennyttige privatretlige fonde, hvis indtægter hidrører fra udlejning af fast ejendom, er fritaget fra selskabsskat, såfremt de er hjemmehørende

Konklusion

Traktatens artikel 73 B, sammenholdt med artikel 73 D, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat, der fritager de lejeindtægter for selskabsskat, som oppebæres på nationalt område af almennyttige institutioner med fuld skattepligt, hvis de er etableret i den pågældende medlemsstat, ikke fritager sådanne indtægter for selskabsskat, der oppebæres af en privatretlig, almen-nyttig institution alene af den grund, at den er etableret i en anden medlemsstat og derfor kun har begrænset skattepligt på den pågældende medlemsstats område.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. september 2006 — i-21 Germany GmbH (sag C-392/04), Arcor AG & Co. KG (sag C-422/04) mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Forenede sager C-392/04 og C-422/04) ⁽¹⁾

(Teletjenester — direktiv 97/13/EF — artikel 11, stk. 1 — gebyrer og afgifter for individuelle tilladelser — artikel 10 EF — fællesskabsrettens forrang — retssikkerhed — endelig forvaltningsafgørelse)

(2006/C 281/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: i-21 Germany GmbH (sag C-392/04), Arcor AG & Co. KG (sag C-422/04)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 10 EF og 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester (EFT L 117, s. 15) — licensgebyr for virksomheder, der er indehavere af individuelle tilladelser, og som beregnes ud fra en forudberegning af den nationale tilsynsmyndigheds administrationsomkostninger for en 30-årig periode

Konklusion

1) Artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester er til hinder for anvendelse af et gebyr for individuelle tilladelser, der beregnes under hensyn til tilsynsmyndighedens generelle administrationsomkostninger i forbindelse med udstedelsen af disse tilladelser over en periode på 30 år.

2) Artikel 10 EF, sammenholdt med artikel 11, stk. 1, i direktiv 97/13, pålægger den nationale ret at afgøre, om retsforskrifter, der klart er uforenelige med fællesskabsretten, såsom de retsforskrifter, som gebyravgørelserne i hovedsagen støttes på, er åbenbart ulovlige i den forstand, hvori dette begreb er anvendt i den pågældende nationale retsorden. Hvis dette er tilfældet, påhviler det den nationale ret at drage alle de konsekvenser, der efter national ret følger heraf, med hensyn til at trække disse afgørelser tilbage.

(¹) EUT C 273 af 6.11.2004
EUT C 284 af 20.11.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. september 2006 — Laserdisken ApS mod Kulturministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-479/04) (¹)

(Direktiv 2001/29/EF — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — artikel 4 — retten til spredning — konsumptionsreglen — hjemmel — internationale aftaler — konkurrencepolitik — proportionalitetsprincippet — ytringsfrihed — lighedsprincippet — artikel 151 EF og 153 EF)

(2006/C 281/15)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Laserdisken ApS

Sagsøgt: Kulturministeriet

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Østre Landsret — gyldighed og fortolkning af artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10) — rettighedshaverens rettigheder udtømmes kun ved første salg eller anden overdragelse af ejendomsret i Fællesskabet, som foretages af rettighedshaveren eller med dennes samtykke — import af DVD-filmværker fra tredjelande

Konklusion

- 1) Gennemgangen af det første spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet.
- 2) Artikel 4, stk. 2, i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for nationale retsforskrifter, hvorefter der indtræder konsumtion af retten til spredning af originalværker eller eksemplarer heraf, som markedsføres uden for Det Europæiske Fællesskab af rettighedshaveren eller med dennes samtykke

(¹) EUT C 31 af 5.2.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2006 — J. Slob mod Productschap Zuivel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-496/04) (¹)

(Mælk og mejeriprodukter — direkte salg — referencemængde — overskridelse — tillægsafgift på mælk — producentens forpligtelse til at opbevare et lagerregnskab — artikel 7, stk. 1 og 3, i forordning (EØF) nr. 536/93 — supplerende nationale foranstaltninger — medlemsstaternes kompetence)

(2006/C 281/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J. Slob

Sagsøgt: Productschap Zuivel

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — College van Beroep voor het bedrijfsleven — fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra f), og artikel 7, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter (EFT L 57, s. 12) — omfanget af forpligtelsen til at føre »lagerregnskab« for

producenter, der råder over en referencemængde for direkte salg — yderligere forpligtelser pålagt af en medlemsstat — spørgsmål ikke stillet af den nationale ret — intet svar fra Domstolen

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 1, første punktum, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter skal fortolkes således, at den giver en medlemsstat mulighed for i det fornødne omfang at indføre en ordning, som pålægger mejeriproducenter med hjemsted på dens område supplerende regnskabsforpligtelser, der er videregående end dem, som følger af bestemmelsen i denne artikels stk. 1, litra f). Medlemsstatens forvaltning af bemyndigelsen skal være i overensstemmelse med de almindelige fællesskabsretlige principper.
- 2) Fællesskabsretten er ikke til hinder for nationale bestemmelser, hvorved det pålægges mælkeproducenter at gøre optegnelser om produktion af smørmængder og brugen heraf, selv når smørret er blevet destrueret eller forarbejdet til foder, når en effektiv kontrol med nøjagtigheden af de af producenterne førte regnskaber for direkte salg alene på grundlag af fællesskabsretsforskrifterne viser sig vanskelig i den berørte medlemsstat.

(¹) EUT C 31 af 5.2.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. september 2006 — Graham J. Wilson mod Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative — Luxembourg)

(Sag C-506/04) (¹)

(Etableringsfrihed — direktiv 98/5/EF — varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået — betingelser for registrering hos værtslandets kompetente myndighed — forudgående kontrol af kendskab til værtslandets sprog — domstolsprøvelse efter reglerne i national ret)

(2006/C 281/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Graham J. Wilson

Sagsøgt: Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour administrative (Luxembourg) — fortolkning af Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået (EFT L 77, s. 36) — forpligtelse til at fastsætte en adgang til national domstolsprøvelse af afgørelser, hvorefter advokater, som udøver deres erhverv under hjemlandets advokattitel, nægtes optagelse i advokatregistret — afgørelse indbragt for Conseil Disciplinaire et Administratif — national lovgivning, hvorefter optagelse i advokatregistret er betinget af en mundtlig prøve med henblik på at efterprøve, om den pågældende behersker værtslandets officielle sprog

Konklusion

- 1) Artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået, skal fortolkes således, at den er til hinder for en prøvelsesprocedure, hvor et afslag på den i det nævnte direktivs artikel 3 omhandlede registrering skal anfægtes for i første instans et organ, der udelukkende består af advokater, der udøver virksomhed under værtslandets advokattitel, og i appelinstansen et organ, hvis flertal udgøres af sådanne advokater, mens en kassationsanke for denne medlemsstats øverste domstol kun giver adgang til en prøvelse af retlige og ikke af faktiske spørgsmål.
- 2) Artikel 3 i direktiv 98/5 skal fortolkes således, at registrering af en advokat hos den kompetente myndighed i en anden medlemsstat end den, hvor han har fået sin beskikkelse, med henblik på dér at udøve virksomhed under sit hjemlands advokattitel, ikke kan gøres betinget af en forudgående kontrol af, om vedkommende behersker værtslandets sprog.

(¹) EUT C 31 af 5.2.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. september 2006 — Laboratoires Boiron SA mod Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales (Urssaf) de Lyon, som er indtrådt i Agence centrale des organismes de sécurité sociale (ACOSS)'s rettigheder og forpligtelser (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation (Frankrig))

(Sag C-526/04) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — artikel 87 EF og artikel 88, stk. 3, EF — afgift på direkte salg af lægemidler — afgiftspligt for lægemiddellaboratorier og ikke for distributør-grossister — forbud mod at gennemføre en ikke-anmeldt støtte — mulighed for at påberåbe sig ulovligheden af en støtteforanstaltning for at opnå tilbagebetaling af en afgift — kompensation, der udgør en modydelse for forpligtelser til offentlig tjeneste, som distributør-grossister er pålagt — bevisbyrden for en overkompensation — bestemmelser i national ret — forbud mod at gøre det praktisk umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at opnå tilbagebetaling af afgiften)

(2006/C 281/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Laboratoires Boiron SA

Sagsøgt: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales (Urssaf) de Lyon, som er indtrådt i Agence centrale des organismes de sécurité sociale (ACOSS)'s rettigheder og forpligtelser

Sagens genstand

Præjudiciel — Cour de cassation (Frankrig) — fortolkning af artikel 86 EF og artikel 87 EF — kvalificering som statsstøtte på grund af manglende pålæggelse af en afgift på engrossalg af grossisternes lægemidler, der har en forpligtelse for offentlig tjeneste hvad angår deres varesortiment, lagerkapacitet og leveringsfrister («distributør-grossister»)

Konklusion

1) Fællesskabsretten skal fortolkes således, at et lægemiddellaboratorium, der skal betale et bidrag som det bidrag, der er fastsat i artikel 12 i lov nr. 97-1164 af 19. december 1997 om finansiering af den sociale sikring i 1998, kan påberåbe sig, at den omstændighed, at distributør-grossisterne ikke er pålagt denne afgift, udgør statsstøtte, med henblik på at opnå tilbagebetaling af den del af de betalte beløb, der svarer til den økonomiske fordel, som distributør-grossisterne uretmæssigt har opnået.

2) Fællesskabsretten er ikke til hinder for anvendelsen af nationale regler, hvorefter tilbagebetalingen af et obligatorisk bidrag såsom det bidrag, der er fastsat i artikel 12 i lov nr. 97-1164, er betinget af, at den, der har fremsat krav om tilbagebetaling, fører bevis for, at den fordel, som distributør-grossisterne opnår ved ikke at være underlagt afgiften, overstiger den merudgift, som de må bære for at overholde de forpligtelser til offentlig tjeneste, som de er pålagt i henhold til national ret, og især, at mindst én af betingelserne i dom af 24. juli 2003, Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg (sag C-280/00), ikke er opfyldt.

For at sikre overholdelsen af effektivitetsprincippet er den nationale ret imidlertid forpligtet til at anvende alle de til rådighed værende processuelle midler efter national ret, som bl.a. omfatter muligheden for at anordne den nødvendige bevisoptagelse, herunder at pålægge en part eller en tredjemand at fremlægge et aktstykke eller et dokument, hvis den fastslår, at den omstændighed, at et lægemiddellaboratorium som Boiron pålægges at bevise, at der foreligger en overkompensation for distributør-grossisterne, og dermed, at afgiften på direkte salg har karakter af statsstøtte, kan gøre det praktisk umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at føre et sådant bevis, navnlig på grund af den omstændighed, at det vedrører forhold, som et sådant laboratorium ikke har rådighed over.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 19.3.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2006 — Hausgemeinschaft Jörg und Stefanie Wollny mod Finanzamt Landshut (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht München — Tyskland)

(Sag C-72/05) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c) — anvendelse af fast ejendom, der er bestemt for virksomheden, til privat brug for den afgiftspligtige person — sidestilling af denne anvendelse med en tjenesteydelse mod vederlag — beregning af beskatningsgrundlaget — begrebet udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med tjenesteydelsen)

(2006/C 281/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hausgemeinschaft Jörg und Stefanie Wollny

Sagsøgt: Finanzamt Landshut

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht München — fortolkning af artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — beskatningsgrundlaget for den ydelse, som består i, at den afgiftspligtige privat benytter en del af en bygning, som udelukkende er bestemt til hans virksomhed — begrebet »udgifter«, som den afgiftspligtige har haft

Konklusion

Artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at beskatningsgrundlaget for merværdiafgiften af privat anvendelse af en del af en bygning, som af den afgiftspligtige udelukkende er bestemt for virksomheden, fastsættes til en andel af bygningens anskaffelses- eller opførelsesomkostninger, som er opgjort ud fra varigheden af berigtigelsesperioden for merværdifradraget i overensstemmelse med det nævnte direktivs artikel 20.

Beskatningsgrundlaget skal omfatte omkostningerne ved anskaffelse af grunden, hvorpå bygningen er opført, når anskaffelsen er blevet pålagt afgift, og den afgiftspligtige har opnået fradrag herfor.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. september 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-82/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrudssøgsmål — frie varebevægelser — artikel 28 EF — kvantitative restriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — afsætning af dybfrosne brøddprodukter)

(2006/C 281/20)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved N. Dafniou og M. Apeossos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — tilsidesættelse af artikel 28 EF — national bestemmelse, der anser »bake-off«-teknikken (optøning og genopvarmning af brød, der er forbagt og som har været dybfrosset) for fremstilling af brød, og som forbeholder bagerforretninger retten til at sælge brød, der er fremstillet på denne måde

Konklusion

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF, idet den har sidestillet processen med endelig bagning eller genopvarmning af »bake-off«-produkter med den fuldstændige proces til fremstilling af brød, og idet den har underlagt processen med endelig bagning eller genopvarmning af »bake-off«-produkter de betingelser, der er fastsat i den nationale lovgivning om bagerier.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2006 — Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven, Nederlandene)

(Sag C-138/05) ⁽¹⁾

(Markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og biocidholdige produkter — direktiv 91/414/EØF — artikel 8 — direktiv 98/8/EF — artikel 16 — medlemsstaternes beføjelse i overgangperioden)

(2006/C 281/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie

Sagsøgt: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Intervenant til støtte for sagsøgeren: LTO Nederland

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — College van Beroep vor het bedrijfsleven — fortolkning af artikel 4, artikel 8, stk. 2 og 3, og artikel 23 i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1) — fortolkning af artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16.2. 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123, s. 1) — forudgående markedsføringstilladelse — gennemførelsesfrist udløbet — den nationale rets anvendelse af direktivet — tilladelse til at markedsføre produkter, der allerede var på markedet to år efter direktivets meddelelse — fornyet undersøgelse af produkter

Konklusion

- 1) Artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter har samme betydning som artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler.
- 2) Artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414 udgør ikke en »standstill-forpligtelse«. Artikel 10, stk. 2, EF og artikel 249, stk. 3, EF samt direktiv 91/414 kræver dog, at medlemsstaterne i den i direktivets artikel 8, stk. 2, fastsatte overgangsperiode afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af det i direktivet foreskrevne resultat i alvorlig fare. Nærmere bestemt kan medlemsstaterne ikke i nævnte overgangsperiode ændre den gældende ordning således, at de kan godkende et plantebeskyttelsesmiddel, som omfattes af bestemmelsens anvendelsesområde, uden behørig hensyntagen til de virkninger, som produktet kan have for menneskers og dyrs sundhed samt for miljøet. Ligeledes kan en afgørelse om godkendelse kun træffes på grundlag af et dossier, der indeholder de nødvendige oplysninger til, at de nævnte virkninger reelt kan vurderes.
- 3) Artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414 skal fortolkes således, at hvis en medlemsstat tillader markedsføring på sit område af plantebeskyttelsesmidler, som indeholder aktive stoffer, der ikke er opført i direktivets bilag I, og som allerede var på markedet to år efter datoen for direktivets meddelelse, er den ikke forpligtet til at overholde direktivets artikel 4 eller artikel 8, stk. 3.
- 4) Det tilkommer den forelæggende ret at vurdere, om en vurdering, der foretages i henhold til artikel 16aa i Bestrijdingsmiddelenwet

af 1962, som ændret ved lov af 6. februar 2003, besidder alle kendetegnene for en fornyet overvejelse som omhandlet i artikel 8, stk. 3, i direktiv 91/414, herunder bl.a. dem, som er angivet i nærværende doms præmis 53 og 54.

- 5) Artikel 8, stk. 3, i direktiv 91/414 skal fortolkes således, at artiklen kun indeholder bestemmelser om fremlæggelse af oplysninger for en fornyet overvejelse.

(¹) EUT C 143 af 11.6.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. september 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-193/05) (¹)

(Traktatbrud — etableringsfrihed — direktiv 98/5/EF — varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået — forudgående kontrol af kendskab til værtslandets sprog — forbud mod at udøve virksomhed med domicilering af selskaber — forpligtelse til årlig fremlæggelse af et bevis for registrering hos værtslandets kompetente myndighed)

(2006/C 281/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Maidani og A. Bordes, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved S. Schreiner, som befuldmægtiget, bistået af avocat L. Dupong)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — overtrædelse af artikel 2, artikel 3 og artikel 5 i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået — kontrol af sprogkunderskaber — forbud mod at udøve domiciliatvirksomhed for selskaber — forpligtelse til hvert år på ny at fremlægge bevis for registrering i hjemlandet

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået, idet det gør registrering hos den nationale kompetente myndighed af europæiske advokater, der har opnået beskikkelse i en anden medlemsstat end Storhertugdømmet Luxembourg, og som ønsker at udøve virksomhed under hjemlandets advokattitel i denne medlemsstat, betinget af en forudgående kontrol af sprogkundskaber, forbyder disse advokater at udøve virksomhed med domicilering af selskaber og forpligter dem til hvert år at fremlægge et bevis for registrering hos hjemlandets kompetente myndighed.

2) Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

(¹) EUT C 155 af 25.6.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. september 2006 — Stradasfalti Srl mod Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria di primo grado di Trento (Italien))

(Sag C-228/05) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 17, stk. 7, og artikel 29 — ret til fradrag for indgående moms)

(2006/C 281/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria di primo grado di Trento

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stradasfalti Srl

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento

Sagens genstand

Præjudiciel — Commissione Tributaria di primo grado di Trento — fortolkning af artikel 17, stk. 7, og artikel 29 i direktiv 77/388/EØF: Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — ret til fradrag af indgående moms — national bestemmelse, der begrænser fradragsretten uden forudgående samråd i det i artikel 29 i direktivet omhandlede udvalg

Konklusion

1) Artikel 17, stk. 7, første punktum, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, pålægger medlemsstaterne — for at overholde den proceduremæssige høringsforpligtelse, der er fastsat i direktivets artikel 29 — at give Det Rådgivende Udvalg vedrørende Merværdiafgiften, som er nedsat ved denne artikel, meddelelse om, at de påtænker at vedtage en foranstaltning, der fraviger den generelle ordning for fradrag af merværdiafgift, og at afgive de oplysninger, der er nødvendige for, at udvalget kan gennemgå denne foranstaltning på et korrekt grundlag.

2) Artikel 17, stk. 7, første punktum, i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke giver en medlemsstat ret til at udelukke goder fra fradragsordningen for merværdiafgift uden forudgående samråd i Det Rådgivende Udvalg vedrørende Merværdiafgiften, som er nedsat ved nævnte direktivs artikel 29. Bestemmelsen giver heller ikke en medlemsstat ret til at træffe foranstaltninger om udelukkelse af goder fra fradragsordningen for denne afgift, som ikke indeholder en angivelse af deres tidsmæssige begrænsning, og/eller som er et led i en pakke af strukturmæssige tilpasningsforanstaltninger, der har til formål at nedbringe budgetunderskuddet og fremme tilbagebetalingen af statsgælden.

3) I det omfang en undtagelse fra fradragsordningen ikke er kommet i stand i overensstemmelse med sjette direktivs artikel 17, stk. 7, kan de nationale afgiftsmyndigheder ikke over for en afgiftspligtig gøre en bestemmelse gældende, der fraviger det princip om ret til fradrag for merværdiafgift, der er udtrykt i direktivets artikel 17, stk. 1. Den afgiftspligtige, der har været underlagt denne undtagelsesbestemmelse, skal have mulighed for at foretage en ny beregning af sin momsskyld i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, i direktiv 77/388, i det omfang goderne eller tjenesteydelserne er blevet anvendt i forbindelse med afgiftspligtige transaktioner.

(¹) EUT C 193 af 6.8.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2006 — Bund Naturschutz in Bayern e.V., Johann Märkl, Ludwig Neumair, Matthias Maier, Josef Hörmann, Christine Hörmann, Albert Hörmann, Johann Hörmann, Maria Rimpfl, Georg Rimpfl, Eva Rimpfl, Karl Kressierer, Magdalena Kressierer, Anton Wastl, Amalie Wastl, Richard Westenthanner, Barbara Westenthanner, Angelika Graubner-Riedelsheimer, Michael Graubner, Wolfram Graubner, Sylvia Stracke, Eva Maria Thiel, Friederike Nischwitz og Georg Daller mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland))

(Sag C-244/05) ⁽¹⁾

(Bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — direktiv 92/43/EØF — beskyttelsesordning forud for opførelsen af en naturtype på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning)

(2006/C 281/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Johann Märkl, Ludwig Neumair, Matthias Maier, Josef Hörmann, Christine Hörmann, Albert Hörmann, Johann Hörmann, Maria Rimpfl, Georg Rimpfl, Eva Rimpfl, Karl Kressierer, Magdalena Kressierer, Anton Wastl, Amalie Wastl, Richard Westenthanner, Barbara Westenthanner, Angelika Graubner-Riedelsheimer, Michael Graubner, Wolfram Graubner, Sylvia Stracke, Eva Maria Thiel, Friederike Nischwitz og Georg Daller

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Sagens genstand

Præjudiciel — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — fortolkning af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) samt EF-traktatens artikel 10, stk. 2 — beskyttelsesforanstaltninger der skal træffes med hensyn til lokaliteter af fællesskabsbetydning, som er opført på den nationale liste, der er oversendt til Kommissionen, men som endnu ikke er opført på den liste, der vedtages af denne — mulighed i henhold til national lovgivning for midlertidigt at forbyde ændringer af disse lokaliteter — anlæg af en motorvej

Konklusion

1) Ordningen for en passende beskyttelse, der finder anvendelse på lokaliteter, som er opført på en national liste, der er sendt til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i henhold til artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, kræver, at

medlemsstaterne ikke giver tilladelse til indgreb, der kan bringe disse lokaliteters økologiske kendetegn i alvorlig fare.

2) Medlemsstaterne er forpligtet til i overensstemmelse med bestemmelserne i national ret at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at undgå indgreb, der kan bringe de økologiske kendetegn ved de lokaliteter, som er opført på den nationale liste, der er sendt til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, i alvorlig fare. Det tilkommer den nationale ret at bedømme, om dette er tilfældet.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 20.8.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Maria Dolores Fernández Gómez

(Sag C-417/05 P) ⁽¹⁾

(Appel — midlertidigt ansat — artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — ansættelsesperiode i Kommissionen som udstationeret national ekspert — annullationspåstand — formaliteten — ansøgning i vedtægts artikel 90, stk. 1's forstand — begreb — akt indeholdende et klagepunkt)

(2006/C 281/25)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Martin og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Maria Dolores Fernández Gómez (ved avocat J.R. Iturriagoitia)

Sagens genstand

Appel til prøvelse af dom af 13. september 2005 afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling), sag T-272/03, Fernández Gómez mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede afgørelsen, der blev truffet af den myndighed, der var bemyndiget til at indgå ansættelseskontrakterne, af 12. maj 2003 om afslag på anmodningen om forlængelse af sagsøgerens kontrakt og pålagde Kommissionen at betale sagsøgeren et beløb på 50 000 EUR erstatning for det tab, denne havde lidt

Konklusion

1) Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 13. september 2005, Fernández Gómez mod Kommissionen (sag T-272/03), ophæves.

2) Det af Maria Dolores Fernández Gómez ved Retten i Første Instans anlagte søgsmål med påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 12. maj 2003 om afslag på ansøgningen om forlængelse af hendes kontrakt og om erstatning for det påståede tab som følge af denne afgørelse afvises.

3) Hver part bærer sine egne omkostninger såvel i sagen ved Retten som i appelsagen.

(¹) EUT C 10 af 14.1.2006.

om ændring af direktiv 94/2/EF om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af elektriske kølemøbler, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 86 af 8.4.2006.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. september 2006
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Storhertugdømmet Luxembourg**

(Sag C-100/06) (¹)

**(Traktatbrud — direktiv 2003/66/EF — energimærkning af
elektriske kølemøbler — manglende gennemførelse inden for
den fastsatte frist)**

(2006/C 281/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Schima et J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved S. Schreiner, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Kommissionens direktiv 2003/66/EF af 3. juli 2003 om ændring af direktiv 94/2/EF om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af elektriske kølemøbler (EFT L 170, s. 10)

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2003/66/EF af 3. juli 2003

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Recht-
bank Amsterdam (Nederlandene) den 31. juli 2006 — K.D.
Chuck mod Raad van bestuur van de Sociale verzekerin-
gsbank**

(Sag C-331/06)

(2006/C 281/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K.D. Chuck.

Sagsøgt: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank.

Præjudicielle spørgsmål

Skal forordningens artikel 48 (¹) i et tilfælde, hvor en arbejdstager på den dato, da han når den pensionsberettigede alder, bor uden for Fællesskabet, anvendes på samme måde som den skulle anvendes, såfremt den pågældende arbejdstager boede på Fællesskabets område?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 7. august 2006 — Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk og Zweites Deutsches Fernsehen mod GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

(Sag C-337/06)

(2006/C 281/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland).

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk og Zweites Deutsches Fernsehen.

Sagsøgt: GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH.

Procesdeltagere: Heinz W. Warnecke, der driver virksomhed under firmanavnet Großbauten Spezial Reinigung

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal kriteriet om, at organet »finansieres af staten« i artikel 1, stk. 9, andet afsnit, litra c), første alternativ, i direktiv 2004/18/EF (⁽¹⁾) fortolkes således, at på baggrund af den garanti for organernes uafhængige finansiering og eksistens, som det efter forfatningen påhviler staten at yde, er en indirekte finansiering i form af en af staten pålagt licensbetaling fra personer, der råder over radio- og tv-apparater, en finansiering i det nævnte kriteriums forstand?
- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål skal besvares bekræftende, spørges, om artikel 1, stk. 9, andet afsnit, litra c), første alternativ, i direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at anvendelsen af kriteriet om, at organet »finansieres af staten«, forudsætter, at staten kan udøve en direkte indflydelse i forbindelse med det statsligt finansierede organs tildeling af kontrakter?
- 3) Såfremt det andet præjudicielle spørgsmål skal besvares benægtende, spørges, om artikel 1, stk. 9, andet afsnit, litra c), i direktiv 2004/18/EF i lyset af artikel 16, litra b), skal fortolkes således, at kun de i artikel 16, litra b), nævnte tjenesteydelser falder uden for direktivets anvendelsesområde, og at andre tjenesteydelser, der ikke specielt vedrører

programmerne 1, men har karakter af hjælpe- og støtte-ydelser, er omfattet af direktivets anvendelsesområde (modsætningsslutning)?

(⁽¹⁾) EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Chemnitz (Tyskland) den 8. august 2006 — Peter Funk mod Stadt Chemnitz

(Sag C-343/06)

(2006/C 281/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Chemnitz (Tyskland).

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peter Funk.

Sagsøgt: Stadt Chemnitz.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 og 4, i direktiv 91/439/EØF (⁽¹⁾) kræve, at indehaveren af et kørekort, der er udstedt i en anden medlemsstat, indgiver ansøgning til den nationale myndighed om anerkendelse af retten til at gøre brug af denne førerret på det nationale område, når indehaveren af det udenlandske EU-kørekort tidligere havde været frakendt førerretten i den førstnævnte medlemsstat, eller denne ret havde været suspenderet på andet grundlag?

Såfremt spørgsmålet besvares benægtende:

- 2) Skal artikel 1, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 2 og 4, i direktiv 91/439/EØF fortolkes således, at en medlemsstat for sit nationale område kan afvise at anerkende, at der er førerret på grundlag af et kørekort, som er udstedt i en anden medlemsstat, når indehaveren af det udenlandske EU-kørekort tidligere i den førstnævnte medlemsstat var blevet frakendt førerretten af forvaltningsmyndigheden, når det efter lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat lægges til grund, at der i forbindelse med administrativt fastsatte foranstaltninger i form af frakendelse eller suspension af førerretten ikke gælder nogen forbudsperiode for fornyet tildeling af førerret, og såfremt førerretten først kan kræves tildelt på ny, når den pågældende efter pålæg fra forvaltningsmyndigheden har fremlagt bevis for egnethed til at føre motorkøretøj, som er den materielle betingelse for den fornyede tildeling af førerretten, i form af en medicinsk-psykologisk erklæring, der er nærmere reguleret i national ret?

Såfremt spørgsmålet besvares benægtende:

- 3) Skal artikel 1, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 2 og 4, i direktiv 91/439/EØF fortolkes således, at en medlemsstat for sit nationale område kan afvise at anerkende, at der er førerret på grundlag af et kørekort, som er udstedt i en anden medlemsstat, når indehaveren af det udenlandske EU-kørekort tidligere i den førstnævnte medlemsstat havde været frakendt førerretten af forvaltningsmyndigheden, eller denne havde været suspenderet på andet grundlag, og det på grund af objektive holdepunkter (ingen bopæl i den medlemsstat, der har udstedt kørekortet, og afslag på ansøgning om fornyet tildeling af førerret på det nationale område) må lægges til grund, at erhvervelsen af den udenlandske EU-førerret udelukkende har til formål at omgå de strenge materielle krav i forbindelse med proceduren for fornyet tildeling af førerretten på det nationale område, navnlig den medicinsk-psykologiske undersøgelse?

(¹) EFT L 237, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich (Østrig) den 10. august 2006 i sagen Gottfried Heinrich

(Sag C-345/06)

(2006/C 281/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich.

Parter i hovedsagen

Appellant: Gottfried Heinrich.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal der med dokumenter i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (¹), også forstås sådanne akter, der i henhold til artikel 254 EF kræver offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*?

- 2) Har forordninger eller dele af forordninger bindende virkning, når de i modstrid med bestemmelserne i artikel 254, stk. 2, EF ikke er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*?

(¹) EFT L 145, s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale di Brescia (Italien) den 17. august 2006 — ASM Brescia SpA mod Comune di Rodengo Saiano

(Sag C-347/06)

(2006/C 281/31)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale di Brescia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ASM Brescia SpA

Sagsøgt: Comune di Rodengo Saiano

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en automatisk og generel forlængelse indtil den 31. december 2007 af de løbende koncessioner på distribution af naturgas, som oprindeligt blev tildelt uden en forudgående udbudsprocedure, i strid med traktatens artikel 43, 49 og 86, stk. 1, og med principperne om ligebehandling, ikke-diskrimination og gennemsigtighed.
- 2) Er en yderligere automatisk forlængelse indtil den 31. december 2009 af de løbende koncessioner på distribution af naturgas, som oprindeligt blev tildelt uden afholdelse af en udbudsprocedure, i strid med traktatens artikel 43, 49 og 86, stk. 1, og med lighedsprincippet, forbuddet mod forskelsbehandling og princippet om gennemsigtighed, såfremt:
- a) koncessionshaveren har foretaget en fusion med et andet selskab, som gør det muligt at betjene en dobbelt så stor kundekreds som den, det største af de fusionerede selskaber havde før,
- b) koncessionshaveren har erhvervet har en kundekreds på over 100 000, distribuerer mere end 100 mio. kubikmeter gas pr. år eller driver virksomhed inden for et område svarende til en hel provins
- c) mindst 40 % af koncessionshaverens aktiekapital er afhændet til private aktionærer.

3) Er en forlængelse af de løbende koncessioner på distributionen af naturgas i strid med den fjerde, ottende, tiende og attende betragtning til direktiv 2003/55/EF⁽¹⁾ og samme direktivs artikel 23, stk. 1, samt i strid med traktatens artikel 10, et rimelighedsprincip og proportionalitetsprincippet navnlig i betragtning af

- a) medlemsstaternes forpligtelse til at opfylde formålet om en liberalisering af markedet for naturgas inden den 1. juli 2007
- b) forbuddet for medlemsstaterne mod at vedtage eller opretholde nationale retsfor skrifter, som er i strid med liberaliseringen af markedet for naturgas
- c) medlemsstaternes forpligtelse til at fastsætte en rimelig dato for overgangsperiodens varighed og stille objektive krav hertil.

⁽¹⁾ EUT L 176, s. 57.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Darmstadt (Tyskland) den 21. august 2006 — Murat Polat mod Stadt Rüsselsheim

(Sag C-349/06)

(2006/C 281/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Murat Polat

Sagsøgt: Stadt Rüsselsheim

Præjudicielle spørgsmål

1. Er det i associeringens overgangsfase foreneligt med artikel 59 i aftalen af 12. september 1963 om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet⁽¹⁾, hvis en tyrkisk statsborger, der som barn gennem familiesammenføring er flyttet til sine forældre, der var beskæftiget som arbejdstagere i Forbundsrepublikken Tyskland, ikke mister sin opholdsret, som er afledt af retten i

henhold til artikel 7, stk. 1, andet led, i associeringsrådet EØS-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80, til at søge enhver udbudt stilling — undtagen i de i artikel 14 i afgørelse nr. 1/80 nævnte tilfælde og ved udrejse af værtsmedlemsstaten i en ikke ubetydelig periode uden berettiget grund — heller ikke, hvis han efter at være fyldt 21 år ikke længere bor sammen med sine forældre og ikke modtager underhold fra dem?

Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende:

2. Generhverver en tyrkisk statsborger, hvis retsstilling i henhold til artikel 7, stk. 1, andet led, i afgørelse nr. 1/80 er ophævet på grundlag af de i spørgsmål 1 nævnte forudsætninger, atter denne retsstilling, hvis han efter at være fyldt 21 år i en periode på mere end tre år vender tilbage til forældrenes husholdning og dér modtager gratis kost og logi, og moderen i denne periode varetager en beskeden beskæftigelse (rengøringskone med normalt 30-70 timer månedligt, i perioder 20 timer månedligt)?

Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende:

3. Ændres retsstillingen, hvis familiemedlemmet i perioden med fælles bopæl med arbejdstageren har indledt flere ophold på behandlingshjem (30.8.2001-20.6.2002, 2.10.2003 — 8.1.2004)?

4. Ændres retsstillingen, hvis den tyrkiske statsborger i perioden med fælles bopæl med arbejdstageren har haft en regelmæssig egen indkomst på 400-1 400 EUR månedligt?

Hvis det antages, at retsstillingen i henhold til artikel 7, stk. 1, andet led, i afgørelse nr. 1/80 fortsat består (spørgsmål 1 besvares bekræftende eller spørgsmål 2 besvares bekræftende og spørgsmål 3 og 4 besvares benægtende):

5. Kan en tyrkisk statsborger, som har retsstilling i henhold til artikel 7, stk. 1, andet led, i afgørelse nr. 1/80, og som har levet i Tyskland siden 1972, påberåbe sig den særlige udvisningsbeskyttelse i henhold til artikel 28, stk. 3, litra a, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77; berigtigelse EUT L 229 af 29.6.2004, s. 35)?

6. Ændres retsstillingen, hvis den tyrkiske statsborger inden for de sidste ti år forud for udstedelsen af udvisningsafgørelsen fra den 1. februar 1996 til den 28. november 1997 har opholdt sig i Tyrkiet for at aftjene sin værnepligt?

Hvis spørgsmål 5 besvares benægtende eller spørgsmål 6 besvares bekræftende:

7. Kan en tyrkisk statsborger, som har retsstilling i henhold til artikel 7, stk. 1, andet led, i afgørelse nr. 1/80, og som har levet i Tyskland siden 1972, påberåbe sig den særlige udvisningsbeskyttelse i henhold til artikel 28, stk. 2, i direktiv 2004/38?

Hvis spørgsmål 7 besvares benægtende:

8. Kan en tyrkisk statsborger, som har retsstilling i henhold til artikel 7, stk. 1, andet led, i afgørelse nr. 1/80, påberåbe sig den særlige udvisningsbeskyttelse i henhold til artikel 28, stk. 1, i direktiv 2004/38?

I tilfælde af, at retsstillingen i henhold til artikel 7, stk. 1, andet led, i afgørelse nr. 1/80 fortsat består (spørgsmål 1 besvares bekræftende eller spørgsmål 2 besvares bekræftende og spørgsmål 3 og 4 besvares benægtende), består fortsat følgende spørgsmål:

9. Kan flere mindre lovovertrædelser (primært berigelsesforbrydelser), som i sig selv ikke kan begrunde en faktisk og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod samfundets grundlæggende interesser, på grund af det store antal begunde en udvisning, hvis der må påregnes yderligere lovovertrædelser, og der i en tilsvarende situation ikke ville blive truffet foranstaltninger over for tyske statsborgere?

(¹) Samling af Aftaler indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 541.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 21. august 2006 — Gerhard Schultz-Hoff mod Deutsche Rentenversicherung Bund

(Sag C-350/06)

(2006/C 281/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Tyskland).

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gerhard Schultz-Hoff.

Sagsøgt: Deutsche Rentenversicherung Bund.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88/EF (¹) (= artikel 7 i direktiv 93/104/EF) forstås således, at arbejdstagere under alle omstændigheder skal have en betalt ferie på mindst fire uger årligt [og at] særligt ferie, som arbejdstageren på grund

af sygdom ikke har afholdt i ferieåret, skal gives på et senere tidspunkt, eller kan det være fastsat i national lovgivning og/eller praksis, at retten til betalt ferie bortfalder, hvis arbejdstagere i ferieåret før afholdelse af ferien bliver uarbejdsdygtige på grund af sygdom, og ikke genvinder deres arbejdsdygtighed før ferieårets udløb respektive før udløbet af den overførselsperiode, der er fastsat ved lov, i overenskomst eller ved individuel kontrakt?

- 2) Skal artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88/EF forstås således, at arbejdstagere ved ophør af arbejdsforholdet under alle omstændigheder har ret til økonomisk godtgørelse som erstatning for optjent og ikke afholdt ferie (feriegodtgørelse), eller kan det være fastsat i national lovgivning og/eller praksis, at arbejdstagere ikke har ret til feriegodtgørelse, hvis de er uarbejdsdygtige på grund af sygdom frem til udløbet af ferieåret respektive den efterfølgende overførselsperiode, og/eller hvis de efter arbejdsforholdets ophør modtager en pension på grund af nedsat erhvervsevne eller invaliditet?

- 3) Hvis Domstolen besvarer spørgsmål 1 og 2 bekræftende:

Skal artikel 7 i direktiv 2003/88/EF forstås således, at det er en forudsætning for retten til årlig ferie eller økonomisk godtgørelse, at arbejdstageren faktisk har arbejdet i ferieåret, eller opstår denne rettighed også ved begrundet fravær (på grund af sygdom) eller ubegrundet fravær i hele ferieåret?

(¹) EFT L 299, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Köln (Tyskland) den 25. august 2006 — Brigitte Bosmann mod Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen

(Sag C-352/06)

(2006/C 281/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Brigitte Bosmann.

Sagsøgt: Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen.

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 13, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, fortolkes indskrænkende således, at den ikke er til hinder for et krav på børnefamilieydelse i bopælsstaten (Forbundsrepublikken Tyskland) fra en enlig mor, der på grund af børnenes alder ikke modtager nogen børnefamilieydelse i beskæftigelsesstaten (Kongeriget Nederlandene)?

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Skal artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽²⁾ fortolkes indskrænkende således, at den ikke er til hinder for et krav på børnefamilieydelse i bopælsstaten (Forbundsrepublikken Tyskland) fra en enlig mor, der på grund af børnenes alder ikke modtager nogen børnefamilieydelse i beskæftigelsesstaten (Kongeriget Nederlandene)?

3. Såfremt spørgsmål 1 og spørgsmål 2 besvares benægtende:

Følger en arbejdstager og enlig mors krav på anvendelse af de mere fordelagtige bestemmelser i hendes bopælsstat med hensyn til tildeling af børnefamilieydelse umiddelbart af EF-traktaten eller af almindelige retsgrundsætninger?

4. Har det nogen betydning for besvarelsen af ovenstående spørgsmål, at arbejdstageren på arbejdsdage vender tilbage til familiens bopæl?

⁽¹⁾ EFT L 149, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 74, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgerichts Flensburg (Tyskland) den 28. august 2006 — i sagen for Standesamt, Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul, andre procesdeltagere: Leonhard Matthias Grunkin-Paul, Standesamt Niebüll

(Sag C-353/06)

(2006/C 281/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Flensburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgt: Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul

Andre procesdeltagere: Leonhard Matthias Grunkin-Paul og Standesamt Niebüll

Præjudicielle spørgsmål

Kan man i lyset af forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 12 EF, henholdsvis den frie bevægelighed, som enhver unionsborger er sikret ved artikel 18 EF, opretholde den tyske lovvalgsregel i EGBGB's artikel 10 (ikrafttrædelsesloven til den borgerlige lovbog), for så vidt som den, hvad angår navnet, alene baserer sig på en tilknytning i form af statsborgerskab?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 30. august 2006 — Frigerio Luigi & C. Snc mod Comune di Triuggio

(Sag C-357/06)

(2006/C 281/36)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frigerio Luigi & C. Snc.

Sagsøgt: Comune di Triuggio.

Præjudicielle spørgsmål

1) Er bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾ eller den tilsvarende bestemmelse i artikel 26, stk. 2, i direktiv 92/50/EØF ⁽²⁾ (såfremt dette direktiv anses for at være den autoritative retskilde) — hvorefter ansøgere eller tilbudsgivere, der i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er etableret, har ret til at levere den pågældende ydelse, ikke kan afvises alene med den begrundelse, at det i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor kontrakten tildeles, kræves, at de skal være enten en fysisk eller en juridisk person — udtryk for et grundlæggende princip i

fællesskabsretten, som derfor har virkning ud over den formelle afgrænsning, der er fastsat i artikel 113, stk. 5, i lovdekret 267/2000 samt artikel 2, stk. 6, og artikel 15, stk. 1, i Lombardiets regionallov nr. 26 af 12.12.2003, og hvis virkning derfor kan tilpasses i sit omfang, således at også sådanne aktører, som ikke har status af kapitalsselskaber, kan få adgang til udbudsprocedurer?

2) I tilfælde af at Domstolen ikke anser den ovenfor anførte bestemmelse for at være udtryk for et grundlæggende princip i fællesskabsretten, udgør bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2004/18/EF eller den tilsvarende bestemmelse i artikel 26, stk. 2, i direktiv 92/50/EØF (såfremt dette direktiv anses for at være den autoritative retskilde) så snarere en ledsagende omstændighed eller et »afledt princip« af princippet om den frie konkurrence, som skal betragtes i sammenhæng med princippet om offentlighed i forvaltningen og det principielle forbud mod forskelsbehandling begrundet i nationalitet, og skal den derfor have umiddelbar bindende gyldighed og forrang frem for eventuelle afvigende nationale bestemmelser, som medlemsstaterne har indført for at regulere tildelingen af offentlige tjenesteydelseskontrakter, der ligger uden for fællesskabsrettens direkte anvendelsesområde?

3) Er bestemmelserne i artikel 113, stk. 5, i lovdekret 267/2000 samt artikel 2, stk. 6, og artikel 15, stk. 1, i Lombardiets regionallov nr. 26 af 12.12.2003 forenelige med fællesskabsprincipperne i artikel 39 (princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet), artikel 43 (etableringsfrihed), artikel 48 og artikel 81 (aftaler der begrænser konkurrencen) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og skal de anførte nationale bestemmelser derfor sættes ud af kraft tilfælde af, at de anses for afvigende herfra, idet de er uforenelige med fællesskabsbestemmelserne, der har umiddelbar bindende gyldighed og forrang frem for de nationale bestemmelser?

4) Er bestemmelserne i artikel 113, stk. 5, i lovdekret 267/2000 samt artikel 2, stk. 6, og artikel 15, stk. 1, i Lombardiets regionallov nr. 26 af 12.12.2003 forenelige med bestemmelsen i artikel 9, stk. 1, i direktiv 75/442/EØF⁽³⁾ eller med den tilsvarende bestemmelse i artikel 7, stk. 2, i direktiv 2006/12/EF⁽⁴⁾ af 5.4.2006 (såfremt dette direktiv anses for at være den autoritative retskilde), hvorefter henholdsvis »[...] ethvert anlæg eller enhver virksomhed, som varetager bortskaffelse af affald som nævnt i bilag II A [skal] indhente en tilladelse fra den i artikel 6 omhandlede kompetente myndighed« og »[i] de i stk. 1 omhandlede planer [for affaldshåndtering] kan for eksempel anføres a) de fysiske eller juridiske personer, der har beføjelse til at håndtere affald [...]?»

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

⁽²⁾ EFT L 209, s. 1

⁽³⁾ EFT L 194, s. 39.

⁽⁴⁾ EUT L 114, s. 9.

Sag anlagt den 7. september 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-365/06)

(2006/C 281/37)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og E. Montaguti, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 og 49 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet
 - kun arbejdsmarkedskonsulenter eller dermed sidestillede personer, der er optaget i erhvervsregistre, må forestå udarbejdelse og trykning af lønsedler,
 - den fastsætter særlige krav til sammensætningen og oprettelsen af databehandlingscentre,
 - den betinger optagelsen i disse erhvervsregistre af, at den pågældende har bopæl i Italien,
- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 og 49 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet
 - den forbyder arbejdsmarkedskonsulenter udøvelse af nogen form for virksomhed, medmindre den pågældende er optaget i de italienske erhvervsregistre.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Den omstændighed, at udarbejdelse og trykning af lønsedler forbeholdes arbejdsmarkedskonsulenter eller andre erhvervsgrupper, der udtømmende angives i loven, udgør en hindring for etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser, der er sikret ved artikel 43 og 49 EF. Den virksomhed, der udføres af databehandlingscentre, består i det væsentlige i blot at udføre de instruktioner, der modtages fra kunden. Der er nemlig tale om at indføre data, der stilles til rådighed af kunden, i bestemte edb-programmer, der er udformet på baggrund af de oplysninger, der er afgivet af kunden i overensstemmelse med

de gældende regler. Databehandlingscentrene, der udarbejder lønsedler, udfører følgelig ikke noget planlæggende arbejde, der består i på grundlag af den relevante lovgivning at fastsætte den enkelte arbejdstagers nettoløn, og som forudsætter, at den pågældende medarbejder er i besiddelse af et grundigt kendskab til lovgivningen på området. Den omstændighed, at udarbejdelse og trykning af lønsedler forbeholdes arbejdsmarkedskonsulenter, kan følgelig ikke begrundes i hensynet til at beskytte arbejdstagernes rettigheder, idet de omhandlede arbejdsopgaver i det væsentlige er af udførende art og ikke forudsætter, at den pågældende medarbejder er i besiddelse af særlige faglige kvalifikationer.

— For at kunne levere tjenesteydelser i form af udarbejdelse og trykning af lønsedler til små virksomheder skal databehandlingscentrene være »oprettet og udelukkende bestå af personer, der er optaget i erhvervsregistrene«. »Dette krav hindrer ledelsen i udenlandske moderselskaber i at være blandt stiftere eller at sidde i bestyrelsen i et italiensk datterselskab, medmindre de lader sig optage i de pågældende erhvervsregistre. Der er følgelig tale om en form for skjult forskelsbehandling, som ved at anvende et andet kriterium end nationalitet faktisk fører til samme resultat som en forskelsbehandling, som åbenbart er begrundet i nationalitet« Generaladvokat Mischos forslag til afgørelse i sag C-79/01, Payroll Data Services, Sml. I, s. 8923.

— I de italienske bestemmelser er det fastsat, at en person, der anmoder om at blive optaget i et sådant register, skal fremlægge en bopælsattest. Såfremt formålet med dette bopælskrav er at gøre det muligt at føre kontrol med og eventuelt at sanktionere tjenesteydere, der er ansvarlige for lovovertrædelser, står et sådant krav under ingen omstændigheder i et rimeligt forhold til dette formål. Det er nemlig uden tvivl muligt uanset opholdssted at udføre kontrol med og om nødvendigt sanktionere et hvilket som helst databehandlingscenter, der har hjemsted i en hvilken som helst medlemsstat. Bopælskravet er følgelig ikke begrundet i nødvendigheden af at beskytte arbejdstagerne, således som de italienske myndigheder har anført.

— I de omtvistede italienske bestemmelser er det fastsat, at også databehandlingscentre, der har hjemsted i andre medlemsstater, internt i virksomheden skal råde over arbejdsmarkedskonsulenter, der er optaget i et italiensk erhvervsregister. Forpligtelsen til optagelse i registret over arbejdsmarkedskonsulenter går ud over det, der er nødvendigt for at beskytte arbejdstagerne, og de kompetente myndigheder underlægger herved leveringen af sådanne tjenesteydelser en egentlig autorisationsordning, uden at der derved sondres mellem etablering i landet og midlertidige tjenesteydelser. Foretages der ikke en sådan sontring, medfører det, at »de bestemmelser i traktaten, som netop skal sikre den frie udveksling af tjenesteydelser, herved [bliver] virkningsløse« (dom af 3.10.2000, sag C-58/98, Corsten, Sml. I, s. 7919).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 8. september 2006 — DNA Verkot Oy

(Sag C-366/06)

(2006/C 281/38)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DNA Verkot Oy.

Andre parter i sagen: Sonera Mobile Networks Oy, Viestintävirasto

Præjudicielle spørgsmål:

- 1) Skal artikel 4, stk. 1, vedrørende klageadgang, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF ⁽¹⁾ af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) fortolkes således, at et teleselskab er berettiget til at anfægte en afgørelse, hvori det anses, at det pågældende teleselskabs konkurrent ikke har en stærk markedsposition?
- 2) Hvis det foregående spørgsmål besvares bekræftende, anmodes om svar på følgende spørgsmål:

Forudsætter kravet i artikel 4, stk. 1, i rammedirektiv 2002/21/EF, om hensyntagen til de faktiske forhold og effektiv klageadgang, at en national domstol kan prøve de faktiske forhold i sagen, foretage en retlig vurdering og afgøre sagen, uden at den nationale domstols kompetence begrænses af Kommissionens afgørelse, der er truffet i medfør af rammedirektivets artikel 7, stk. 4, og begrundelserne vedrørende markedsanalysen?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 33.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Lyon den 8. september 2006 — CEDILAC SA mod Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie

(Sag C-368/06)

(2006/C 281/39)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Lyon.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CEDILAC SA

Sagsøgt: Ministre de l'économie, des finances et de l'industrie

Præjudicielle spørgsmål

Er den bestemmelse som Den Franske Republik har indført som erstatning for den ophævede en-månedregel, forenelig med artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i Rådet for De Europæiske Fællesskabers direktiv 1977/388/EØF af 17. maj 1977 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L45, s. 1).

Appel iværksat den 13. september 2006 af Thomas Faherty til prøvelse af dom afsagt den 13. juni 2006 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i de forenede sager T-218/03 — T-240/03, Cathal Boyle m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-373/06 P)

(2006/C 281/40)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Thomas Faherty (ved P. Gallagher, SC, A. Collins, SC, og solicitor D. Barry)

De andre part i appelsagen: Irland, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 13. juni 2006, sag T-224/03, Thomas Faherty mod Kommissionen, ophæves for så vidt som den afviste den af Thomas Faherty anlagte sag om annullation af Kommissionens beslutning 2003/245/EF ⁽¹⁾ af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m, da beslutningen fandt anvendelse på sikkerhedskapacitetsansøgningen for et foreslået nyt RSW-fartøj til erstatning for MFV Westward Isle, og pålagde ham at betale sagens omkostninger.

— Kommissionens beslutning 2003/245/EF af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m annulleres, da beslutningen fandt anvendelse på sikkerhedskapacitetsansøgningen for et foreslået nyt RSW-fartøj til erstatning for MFV Westward Isle.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at dommen afsagt af Retten i Første Instans bør ophæves af følgende grunde:

Ved at træffe afgørelse om appellants søgsmålsinteresse under henvisning til datoen for vedtagelsen af beslutning 2003/245 og ikke til datoen, da ansøgningen blev indsendt, har Retten i Første Instans anvendt et urigtigt retligt kriterium.

Retten begik en materiel fejl, hvilket fremgår af de indgivne dokumenter, nemlig vedrørende appellants ejerskab af MFV »Westward Isle«, hvilket gennem hele forløbet var relevant for ansøgningen.

Der er ingen retlige holdepunkter for konstateringen af, at appellanten ikke var individuelt berørt af beslutning 2003/245, »idet de omhandlede fartøjer ikke eksisterer«, og modsiges desuden af Rettens begrundelse i dommen.

Appellanten er, og har hele tiden været, ejer af MFV »Westward Isle«. Appellanten kan derfor ikke siges at have mistet den interesse, han utvivlsomt havde, da han anlagde sag om annullation af beslutning 2003/245 i det omfang, det havde indvirkning på hans ansøgning om sikkerhedstonnage i forhold til det forslåede MFV »Westward Isle«.

Retten i Første Instans begik en fejl, da den fastslog, at appellanten ikke havde adgang til at få en påstand om annullation af beslutning 2003/245 prøvet, pga. de skridt han havde truffet for at begrænse tab og skade, som var pådraget som følge af denne foranstaltning.

(¹) EUT L 90, s. 48.

Appel iværksat den 14. september 2006 af Larry Murphy til prøvelse af dom afsagt den 13. juni 2006 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i de forenede sager T-218/03 — T-240/03, Cathal Boyle m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-379/06 P)

(2006/C 281/41)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Larry Murphy (ved P. Gallagher SC, A. Collins SC, og solicitor D. Barry)

De andre parter i appelsagen: Irland og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt den 13. juni 2006 af Retten i Første Instans i sag T-236/03 ophæves, for så vidt som Retten herved frifandt sagsøgte for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2003/245/EF (¹) af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m, for så vidt som den fandt anvendelse på sagsøgerens ansøgning om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitet til et påtænkt nyt RSW fartøj til erstatning af MFV Medhaden.
- Kommissionens beslutning 2003/245/EF af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m, annulleres, for så vidt som den fandt

anvendelse på sagsøgerens ansøgning om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitet til et påtænkt nyt RSW fartøj til erstatning af MFV Medhaden.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at dommen afsagt af Retten i Første Instans skal ophæves af følgende grunde:

Ved at bedømme appellants søgsmålsinteresse ud fra datoen for vedtagelsen af beslutning 2003/245, og ikke ud fra datoen for ansøgningens indgivelse, har Retten i Første Instans anvendt et urigtigt retligt kriterium.

Retten her begået en materiel fejl, der fremgår af de dokumenter, der blev indgivet til den, nemlig med hensyn til appellants ejerskab af MFV »Medhaden« på alle de for ansøgningen relevante tidspunkter.

Den omstændighed, at Retten har fastslået, at appellanten ikke var individuelt berørt af beslutning 2003/245, »idet de omhandlede fartøjer ikke eksisterer«, savner retsgrundlag og modsiges desuden af den begrundelse, som Retten i Første Instans har anført i sin dom.

Appellanten er og har på alle relevante tidspunkter været ejer af MFV »Medhaden«. Det kan derfor ikke antages, at appellanten har mistet den søgsmålsinteresse, som man utvivlsomt havde ved anlægget af søgsmålet med henblik på annullation af beslutning 2003/245, for så vidt som den havde virkning for appellants ansøgning om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitet vedrørende det påtænkte MFV »Medhaden«.

Retten i Første Instans begik en fejl, da den fastslog, at appellanten ikke havde kompetence til at anlægge med henblik på annullation af beslutning 2003/245 på grund af de skridt, appellanten tog med henblik på at begrænse det tab, man havde lidt som følge af denne foranstaltning.

(¹) EUT L 90, s. 48.

Sag anlagt den 22. september 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Estland

(Sag C-397/06)

(2006/C 281/42)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Enegren og H. Kundla)

Sagsøgt: Republikken Estland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Estland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, idet den ikke har givet underretning om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre direktivet i national ret.
- Republikken Estland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv udløb den 23. marts 2005.

⁽¹⁾ EFT L 80, s. 29.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003 om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽¹⁾, idet det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2003/105/EF udløb den 30. juni 2005.

⁽¹⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 97.

Sag anlagt den 3. oktober 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-407/06)

(2006/C 281/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Schima og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. juli 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-416/05) ⁽¹⁾

(2006/C 281/44)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 14.1.2006.

RETEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. september 2006 — Sinaga mod Kommissionen

(Forenede sager T-217/99, T-321/00 og T-222/01) ⁽¹⁾

(Sukker — POSEIMA-programmet — forordning (EØF) nr. 1600/92 — foreløbig forsyningsopgørelse for sukker for Azorerne — annullationssøgsmål — formaliteten — begrebet traditionel videreforsendelse til resten af Fællesskabet — begrundelse — overholdelse af væsentlige formforskrifter)

(2006/C 281/45)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Sociedade de Indústrias Agrícolas Açoreanas (Sinaga) SA (Ponta Delgada, Portugal) (ved avocat Marques Mendes)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (sag T-217/99 først ved A. Alves Vieira og P. Oliver, dernæst ved G. Berscheid, som befuldmægtigede, bistået af avocat F. Costa Leite, og i sagerne T-221/01 og T-321/00 først ved A. Alves Vieira og G. Berscheid, dernæst ved avocat G. Berscheid, bistået først af avocat N. Castro Marques, dernæst af avocat F. Costa Leite)

Sagens genstand

Påstand om annullation, for det første af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1434/1999 af 30. juni 1999 om fastlæggelse af den foreløbige forsyningsopgørelse for produktionsåret 1999/2000 for Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer vedrørende sukker som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 og (EØF) nr. 1601/92 (EFT L 166, s. 58), for det andet af Kommissionens forordning (EF) nr. 1481/2000 af 6. juli 2000 om fastlæggelse af den foreløbige forsyningsopgørelse for 2000/01 for Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer vedrørende sukker som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 og (EØF) nr. 1601/92 (EFT L 167, s. 6) samt dets bilag, og for det tredje af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1281/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af den foreløbige forsyningsopgørelse for sukker i perioden 1. juli til 31. december 2001 for Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 og (EØF) nr. 1601/92 (EFT L 176, s. 12), for så vidt som de fastlægger de sukkermængder, der anses for nødvendige for forsyningen af Azorerne.

Domskonklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 333 af 20.11.1999.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 19. september 2006 — Lucchini mod Kommissionen

(Sag T-166/01) ⁽¹⁾

(EKSF — statsstøtte — støtte til miljøbeskyttelse — Italiens støtte til jern- og stålvirksomheden Lucchini — afslag på tilladelse til den påtænkte støtte — relevante retsregler — anmeldte investeringers berettigelse til miljøbeskyttelsesstøtte — betingelser for støttens forenelighed med fællesmarkedet — begrundelse)

(2006/C 281/46)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Lucchini SpA (Brescia, Italien) (ved: avvocati G. Vezzoli og G. Belotti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: V. Kreuschitz og V. Di Bucci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annullation af artikel 1 i Kommissionens beslutning 2001/466/EKSF af 21. december 2000, for så vidt som den erklærer den statsstøtte på et beløb af 13,5 mia. ITL (6,98 mio. EUR), som Italien påtænker at yde til fordel for jern- og stålvirksomheden Lucchini SpA, for uforenelig med fællesmarkedet (EFT 2001 L 163, s. 24)

Konklusion

1) Artikel 1 i Kommissionens beslutning 2001/466/EKSF af 21. december 2000 om Italiens påtænkte statsstøtte til fordel for stålværkerne Lucchini SpA og Siderpotenza SpA annulleres, for så vidt som beløbet på 2,7 mia. ITL (1,396 mio. EUR) og beløbet på 1,38 mia. ITL (713 550 EUR) vedrørende de af de italienske myndigheder anmeldte investeringer i henholdsvis koksværket og vand- og kloakanlægget omfattes af det statsstøttebeløb til Lucchini SpA, som er erklæret uforenelig med fællesmarkedet.

2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

3) Hver part betaler halvdelen af sagens omkostninger.

(¹) EFT C 289 af 13.10.2001.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. september 2006 — CAS Succhi di Frutta SpA mod Kommissionen

(Sag T-226/01) (¹)

(Ansvar uden for kontraktforhold — udbudsprocedure — naturalydelser — tab på det pågældende marked som følge af naturalydelser — årsagsforbindelse)

(2006/C 281/47)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: CAS Succhi di Frutta SpA (Castagnaro, Italien) (ved: advokats G. Roberti, F. Schiaudone og A. Franchi)

Sagsøgt: Kommissionen (ved C. Cattabriga og L. Visaggio, som befuldmægtigede, bistået af avocat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren hævder at have lidt som følge af Kommissionens beslutninger K(96) 1916 af 22. juli 1996 og K(96) 2208 af 6. september 1996, vedtaget inden for rammerne af Kommissionens forordning (EF) nr. 228/96 af 7. februar 1996 om levering af frugtsaft og marmelade til befolkningerne i Armenien og Aserbajdsjan (EFT L 30, s. 18).

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 331 af 24.11.2001.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. september 2006 — British Aggregates mod Kommissionen

(Sag T-210/02) (¹)

(Statsstøtte — miljøafgift på granulater i Det Forenede Kongerige — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelser — annulationssøgsmål — formaliteten — individuelt berørt person — selektiv karakter — begrundelsespligt — omhyggelig og uvildig undersøgelse)

(2006/C 281/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: British Aggregates Association (Lanark, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor C. Pouncey og avocat L. Van Den Hende)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Fleet og S. Meany, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved P. Ormond, derefter ved T. Harris og R. Caudwell, som befuldmægtigede, først bistået af barristers J. Stratford og M. Hall, derefter ved M. Hall)

Sagens genstand

Påstand om delvis annulation af Kommissionens beslutning K (2002) 1478 endelig udg. af 24. april 2002, vedrørende statsstøttesag N 863/01 — Det Forenede Kongerige/miljøafgift på granulater

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Sagsøgeren bærer sine egne og betaler Kommissionens omkostninger.

3) Intervenanten bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 219 af 14.9.2002.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 4. oktober 2006
— Moser Baer India mod Rådet**

(Sag T-300/03) ⁽¹⁾

(Antisubsidieundersøgelser — compactdiske til indspilning med oprindelse i Indien — beregning af støtte — fastsættelse af tab — årsagsforbindelse — ret til forsvar)

(2006/C 281/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Moser Baer India Ltd (New Delhi, Indien) (ved A.P. Bentley, QC, avocat K. Adamantopoulos, solicitors R. MacLean og J. Branton)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Marquardt, som befuldmægtiget, bistået af avocat G.M. Berrisch)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Scharf og K. Talabér-Ricz, som befuldmægtigede) og Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), tidligere Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA) (Køln, Tyskland) (ved avocats D. Ehle og V. Schiller)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 960/2003 af 2. juni 2003 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af compactdiske til indspilning med oprindelse i Indien (EUT L 138, s. 1)

Domskonklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne og sagsøgtens omkostninger.
- 3) Intervenienterne bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 264 af 1.11.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. september 2006 — Laroche mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-115/04) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesperiode 2001/2002 — afgørelse om afslutning — indsigelsesfrist — beregning)

(2006/C 281/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Yvonne Laroche (Bruxelles, Belgien) (ved: avocats G. Bounéou og F. Frabetti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: C. Berardis-Kayser og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 11. juni 2003 om at afslutte sagsøgerens karriereudviklingsrapport for bedømmelsesperioden 2001/2002.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse af 11. juni 2003 om at afslutte sagsøgerens karriereudviklingsrapport for bedømmelsesperioden 2001/2002 annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. september 2006 — Rossi Ferreras mod Kommissionen

(Sag T-119/04) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — annullationspåstand — bedømmelsesperioden 2001/2002 — udtalelse fra den tidligere overordnede — bedømmerens manglende hensyntagen — erstatningspåstand — afvisning)

(2006/C 281/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rossi Ferreras (Luxembourg, Luxembourg) (ved: avocats G. Bounéou og F. Frabetti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: G. Berscheid og V. Joris, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af sagsøgerens karriereudvikling for bedømmelsesperioden 2001/2002 og om tilkendelse af en godtgørelse på 30 000 EUR for den lille ikke-økonomiske skade.

Konklusion

- 1) Afgørelsen om vedtagelse af sagsøgerens karriereudvikling for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002 annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 156 af 12.6.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. september 2006 — L & D mod KHIM — Sämann (Aire Limpio)

(Sag T-168/04) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ældre figurmærker med form som et grantræ, hvoraf visse indeholder ordbestanddele — ansøgning om et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Aire Limpio« — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 73 i forordning (EF) nr. 40/94)

(2006/C 281/52)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: L & D, SA (Huerca de Almería, Spanien) (først ved advokat M. Knospe, derefter ved advokater S. Miralles Miravet og A. Castedo García)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. García Murillo, som befuldmægtiget)

Andre parter i appelsagen, og intervenient for Retten: Julius Sämann Ltd (Zug, Schweiz) (ved advokater A. Castán Pérez Gómez og E. Armijo Chávarri)

Sagens genstand

Angående en påstand om delvis annullation af afgørelse truffet den 15. marts 2004 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 326/2003-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Julius Sämann Ltd og L & D, SA.

Konklusion

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
2. Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 273 af 6.11.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 4. oktober 2006 — Freixenet mod KHIM (Form af en matslebet sort flaske)

(Sag T-188/04) (¹)

(EF-varemærker — form af en matslebet sort flaske — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — mangel på fornødent særpræg — tilsidesættelse af retten til kontradiktion — artikel 73 i forordning nr. 40/94)

(2006/C 281/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Freixenet, SA (Sant Sadurní d'Anoia, Spanien) (ved advokater F. de Visscher, E. Cornu, É. De Gryse og D. Moreau)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved I. de Medrano Caballero, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. februar 2004 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 104/2001-4) vedrørende registrering af et varemærke med form af en matslebet sort flaske som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 11. februar 2004 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 104/2001-4) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Harmoniseringskontoret betaler sine egne og sagsøgerens omkostninger.

(¹) EUT C 217 af 28.8.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 4. oktober 2006
— Freixenet mod KHIM (Form af en hvid slebet flaske)**(Sag T-190/04) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — form af en hvid slebet flaske — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — mangel på fornødent særpræg — tilsidesættelse af retten til kontradiktion — artikel 73 i forordning nr. 40/94)

(2006/C 281/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Freixenet, SA (Sant Sadurní d'Anoia, Spanien) (ved advokats F. de Visscher, E. Cornu, É. De Gryse og D. Moreau)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved I. de Medrano Caballero, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. februar 2004 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 97/2001-4) vedrørende registrering af et varemærke med form af en hvid slebet flaske som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 11. februar 2004 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 97/2001-4) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Harmoniseringskontoret betaler sine egne og sagsøgerens omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 201 af 7.8.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. september 2006 — MIP Metro mod KHIM — Tesco Stores (METRO)(Sag T-191/04) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen METRO — det ældre nationale ordmærke METRO — det ældre nationale varemærke udløbet)

(2006/C 281/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved avocat R. Kaase)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen, og intervenient for Retten: Tesco Stores Ltd (Cheshunt, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. marts 2004 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 486/2003-1) vedrørende en indsigelsessag mellem MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG og Tesco Stores Ltd.

Konklusion

1. Afgørelsen, der blev truffet den 23. marts 2004 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 486/2003-1), annulleres.
2. Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger.
3. Intervenienten bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 7.8.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 4. oktober 2006
— Tillack mod Kommissionen**(Sag T-193/04) ⁽¹⁾

(Undersøgelse, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig foretager vedrørende viderebringelsen af fortrolige oplysninger — mistanke om bestikkelse og om overtrædelse af tavshedspligten — fremsendelse af oplysninger til de nationale retslige myndigheder om forhold, som kan give anledning til strafferetlig forfølgning — ransagning på en journalists bopæl og kontor — annullationssøgsmål — formalitet — erstatningssøgsmål — årsagsforbindelse — tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse)

(2006/C 281/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hans-Martin Tillack (Bruxelles, Belgien) (ved avocats I. Forrester, QC, T. Bosly, C. Arhold, N. Flandin, J. Herrlinger og J. Siaens)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Docksey og C. Ladenburger, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgeren/sagsøgerne: International Federation of Journalists (IFJ) (Bruxelles, Belgien) (ved avocats A. Bartosch og T. Grupp)

Sagens genstand

Påstand dels om annullation af den foranstaltning, hvorved Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) den 11. februar 2004 tilsendte de retslige myndigheder i Tyskland og Belgien oplysninger vedrørende en mistanke om overtrædelse af tavshedspligten og om bestikkelse, dels påstand om erstatning af den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt på grund af de fremsendte oplysninger og på grund af OLAF's offentliggørelse af en pressemeddelelse.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse vedrørende anmodningen om fremlæggelse af dokumenter.
- 3) Sagsøgeren tilpligtes at betale sine egne og de af Kommissionen afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i sagen om foreløbige forholdsregler.
- 4) International Federation of Journalists bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 9.10.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. september 2006 — Italien og Wam mod Kommissionen(Forenede sager T-304/04 og T-316/04) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — lån med nedsat rente med henblik på at muliggøre en etablering i visse tredjelande — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne og konkurrencefordrejning — begrundelse)

(2006/C 281/57)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Den Italienske Republik (først ved avvocati dello Stato A. Cingolo, dernæst ved P. Gentili) og Wam SpA (Cavezzo di Modena, Italien) (ved avocat E. Giliani)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Di Bucci og E. Righini, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning om annullation af Kommissionens beslutning 2006/177/EF af 19. maj 2004 om Italiens statsstøtte til WAM SpA. C 4/2003 (ex NN 102/2002) (EUT 2006 L 63, s. 11)

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning 2006/177/EF af 19. maj 2004 om Italiens statsstøtte til WAM SpA. C 4/2003 (ex NN 102/2002) (EUT 2006 L 63, s. 11) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Den Italienske Republiks omkostninger i sag T-304/04 samt Wams omkostninger i sag T-316/04, herunder omkostningerne i forbindelse med begæringen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 9.10.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. september 2006 — DEF-TEC Defense Technology mod KHIM — Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR)

(Sag T-6/05) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om figurmærket FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94 — varemærkeindehaverens samtykke)

(2006/C 281/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DEF-TEC Defense Technology GmbH (Frankfurt (am Main) Tyskland) (ved avocat H. Daniel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved: D. Botis, som befuldmægtiget)

Anden part i appelsagen og intervenient for Retten: Defense Technology Corporation of America (Jacksonville, Florida, USA) (ved avocats G. Würtenberger og R. Kunze)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. november 2004 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 493/2002-2) vedrørende en indsigelsessag mellem DEF-TEC Defense Technology GmbH og Defense Technology Corporation of America

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 8. november 2004 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 493/2002-2), annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger, bortset fra omkostningerne i forbindelse med interventionen.
- 3) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger i forbindelse med interventionen.
- 4) Intervenienten bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 4. oktober 2006 — Monte di Massima mod KHIM — Höfferle Internationale (Valle della Luna)

(Sag T-96/05) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om Valle della Luna som EF-figurmærke — ældre nationalt figurmærke VALLE DE LA LUNA — bevis for brug af det ældre varemærke — artikel 15, stk. 2, litra a), og artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. (EF) nr. 40/94)

(2006/C 281/59)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Monte di Massima SAS di Pruneddu Leonardo & C. (Viddalba, Italien) (ved avocats E. Masu og P. Pittalis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved L. Capostagno, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret, og intervenient for Retten: J.M. Höfferle Internationale Handelsgesellschaft mbH (Hamborg, Tyskland) (ved avocat G. Bruggmann)

Sagens genstand

Annullationssøgsmål indledt til prøvelse af afgørelse R 269/2004-1 truffet den 24. november 2004 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret vedrørende en indsigelsessag mellem Monte di Massima SAS di Pruneddu Leonardo & C. og J.M. Höfferle Internationale Handelsgesellschaft mbH.

Konklusion

1. Harmoniseringskontoret frifindes.
2. Sagsøgeren betaler sagsomkostningerne for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og for intervenienten.

⁽¹⁾ EUT C 115 af 14.5.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. september 2006 — Meric mod KHIM — Arbora & Ausonia (PAM-PIM'S BABY-PROP)

(Sag T-133/05) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ældre nationale figur- og ordmærker PAM PAM — ansøgning om PAM-PIM'S BABY-PROP som EF-ordmærke — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2006/C 281/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gérard Meric (Paris, Frankrig) (ved avocat P. Murzeau)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved: A. Rassat, som befuldmægtiget)

Andre parter i appelsagen, og intervenient for Retten: Arbora & Ausonia, SL (Barcelona, Spanien)

Sagens genstand

Angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. januar 2005 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 250/2004-1) vedrørende en indsigelse rejst af indehaveren af de nationale ord- og figurmærker PAM-PAM mod registrering af ordmærket PAM-PIM'S BABY-PROP (indsigelsessag nr. B 505 067).

Konklusion

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked frifindes.
2. Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 11.6.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. september 2006 — Bayer CropScience m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-34/05) ⁽¹⁾

(Plantebeskyttelsesmidler — det aktive stof endosulfan — fornyet vurdering af markedsføringstilladelse — passivitets-søgsmål — stillingtagen til sagen uforhødet)

(2006/C 281/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Bayer CropScience AG (Monheim, Tyskland), Makh-teshim-Agan Holding BV (Amsterdam, Nederlandene), Alfa Georgika Efodia AEVE (Athen, Grækenland) og Aragonesas Agro SA (Madrid, Spanien) (ved avocats C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Doherty, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: European Crop Association (ECA) (Bruxelles, Belgien) (ved avocats D. Waelbroeck, U. Zinsmeister og N. Rampal)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado J. Rodríguez Cárcamo)

Sagens genstand

Passivitetsøgsmål med påstand om, at det fastslås, at Kommissionen retsstridigt har undladt at gennemgå de oplysninger, som sagsøgerne havde forelagt i forbindelse med den fornyede vurdering af markedsføringstilladelsen for det af sagsøgerne fremstillede aktive stof endosulfan i henhold til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebe-skyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1)

Konklusion

- 1) Det er uforhødet at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og sagsøgerne bærer hver deres egne omkostninger.
- 3) Kommissionen og sagsøgerne i sagen om foreløbige forholdsregler bærer hver deres egne omkostninger for så vidt angår sagen om foreløbige forholdsregler.

4) Kongeriget Spanien og European Crop Protection Association bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 93 af 16.4.2005.

2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 143 af 11.6.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. september 2006 — Comunidad autónoma de Madrid og Mintra mod Kommissionen

(Sag T-148/05) (¹)

(Tilvejebringelse af data vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud — forordning (EF) nr. 3605/93 — det europæiske nationalregnskabssystem 1995 (ENS 95) — forordning (EF) nr. 2223/96 — skrivelse fra De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) — annulationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)

(2006/C 281/62)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Comunidad autónoma de Madrid og Madrid, infraestructuras del transporte (Mintra) (Madrid, Spanien) (ved advokaterne C. Fernandez Vicién, D. Ortega Peciña og J. Sabater Marotias)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Diaz-Llanos La Roche og L. Escobar Guerrero, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annulation af Kommissionens afgørelse indeholdt i skrivelse af 3. februar 2005 fra De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat), hvorved Madrid, infraestructuras del transporte (Mintra) sektormæssigt klassificeres under »offentlig forvaltning og service« inden for det europæiske nationalregnskabssystem (ENS 1995)

Konklusion

1) Sagen afvises.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. september 2006 — AEPI mod Kommissionen

(Sag T-242/05) (¹)

(Ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder — traktatbrudssøgsmål — klassificering af en klage fremsat af en privat — annulationssøgsmål — afvisning)

(2006/C 281/63)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias (AEPI AE) (Maroussi, Grækenland) (ved avocat T. Asprogerakas-Grivas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Christoforou og F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning om annulation af Kommissionens afgørelse af 20. april 2005 om ikke at iværksætte en traktatbrudsprocedure mod Den Helleniske Republik og om at der træffes afgørelse i sagen.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgeren betaler sagen omkostninger.

(¹) EUT C 205 af 20.8.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. september 2006 — Finland mod Kommissionen(Sag T-350/05) ⁽¹⁾

(Processuelle stridsspørgsmål — formalitetsindsigelse — akt, der ikke har bindende retsvirkninger — De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — overtrædelsesprocedure — morarenter, der er hjemlet i artikel 11 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 — forhandling af en aftale om betaling med forbehold)

(2006/C 281/64)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Republiken Finland (ved T. Pynnä og E. Bygglin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Aalto og G. Wilms, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (Generalsekretariatet), der er indeholdt i skrivelsen af 8. juli 2005, hvorved Kommissionen har afvist at indlede forhandling med Republiken Finland i den i henhold til artikel 226 EF indledte overtrædelsesprocedure 2003/2180 vedrørende betaling med forbehold af den af Finland med tilbagevirkende kraft opkrævede told og renter heraf fra forfaldstidspunktet til betaling sker.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Republiken Finland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 281 af 12.11.2005

Sag anlagt den 22. august 2006 — Otto mod KHIM — L'Altra Moda (l'Altra Moda)

(Sag T-224/06)

(2006/C 281/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Otto (GmbH & Co KG) (Hamburg, Tyskland) (ved lawyers C. Rohnke og M. Munz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: L'Altra Moda SpA (Rom, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. juni 2006 i sag R 793/2005-2 af Andet Appelkammer annulleres
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: L'Altra Moda SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »l'Altra Moda« for varer i klasse 3, 18 og 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale figurmærke »Alba Moda« for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på indsigelsen i dens helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret med urette anså de omtvistede varemærker for at være forskellige.

Tilsidesættelse af forordningens artikel 73, idet appelkammeret ikke oplyste sagsøgeren om, at det påtænkte ikke at følge argumentet om en øget grad af særpræg og se bort fra sagsøgerens indlæg i denne henseende.

Tilsidesættelse af forordningen artikel 74, idet appelkammeret ikke traf de nødvendige foranstaltninger for at afgøre, i hvilken grad varemærket »Alba Moda« havde særpræg.

Appel iværksat den 11. september 2006 af Ott m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt den 30. juni 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-87/05, Ott m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-250/06 P)

(2006/C 281/66)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Martial Ott (Oberanven, Luxembourg), Fernando Lopez Tola (Luxembourg, Luxembourg) og Francis Weiler (Itzig, Luxembourg) (ved avocat F. Frabetti)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 30. juni 2006 i sag F-87/05 ophæves.
- Retten træffer afgørelse om omkostninger, udgifter og honorarer og tilpligter Kommissionen at afholde disse.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har i appelskriftet anført, at Retten har begået rettergangsfejl ved at afvise sagen for så vidt angik F. Weiler. Desuden har appellanterne gjort gældende, at Retten har begået rettergangsfejl under realitetsbehandlingen af anbringenderne vedrørende tilsidesættelse af artikel 45 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, tilsidesættelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 45, tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling samt et åbenbart urigtigt skøn.

Appel iværksat den 7. september 2006 af Beau til prøvelse af dom afsagt den 28. juni 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-39/05, Beau mod Kommissionen

(Sag T-252/06 P)

(2006/C 281/67)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Marie-Yolande Beau (Paris, Frankrig) (ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Appellen fremmes til realitetsbehandling.
- Den af Retten for EU-Personalesager afsagte dom af 28. juni 2006 i sag F-39/05 ophæves.
- Der gives appellant medhold i de i første instans nedlagte påstande om annullation og om erstatning.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagen omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har i appelskriftet anført, at Retten dels har tilsidesat fællesskabsretten ved at foretage en fejlagtig retlig kvalifikation af en række faktiske omstændigheder, dels har begået en rettergangsfejl, som krænker appellantens ret til kontradiktion.

Appel iværksat den 8. september 2006 af Chassagne til prøvelse af kendelse afsagt den 29. juni 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-11/05, Chassagne mod Kommissionen

(Sag T-253/06 P)

(2006/C 281/68)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Olivier Chassagne (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Den af Retten for EU-Personalesager afsagte kendelse af 29. juni 2006 i sag F-11/05 ophæves.
- Der gives appellant medhold i de i første instans nedlagte påstande om annullation og om erstatning.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har med det første anbringende anført, at Retten har begået en rettergangsfejl, som krænker hans ret til kontradiktion, idet han ikke har været i stand til at fremsætte sine bemærkninger vedrørende de dokumenter, hvorpå Retten har baseret sin argumentation, og Retten ikke har taget hensyn til en række af de oplysninger, han har fremført, samt til en række dokumenter indleveret under sagen. Appellanten har med det andet anbringende anført, at Retten har tilsidesat fællesskabsretten ved at forvanske anbringenderne for søgsmålet samt ved at fortolke bestemmelserne i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber forkert. Appellanten er ligeledes af den opfattelse, at Retten har anlagt åbenbart urigtige skøn vedrørende de faktiske omstændigheder.

Sag anlagt den 15. september 2006 — Budějovický Budvar mod KHM — Anheuser-Busch («BUD»)**(Sag T-255/06)**

(2006/C 281/69)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter**

Sagsøger: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat F. Fajgenbaum)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Anheuser-Busch, Incorporated

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse truffet den 28. juni 2006 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 241/2005-2) annulleres.
- Ansøgningen om registrering af EF-varemærket »BUD« nr. 1 257 849 afslås for samtlige de varer, det betegner i klasse 16, 21, 25 og 32.
- Rettens afgørelse fremsendes til Harmoniseringskontoret.
- Selskabet Anheuser-Busch tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Anheuser-Busch, Incorporated

Det omhandlede EF-varemærke: figurmærket »BUD« for varer i klasse 16, 21, 25 og 32 — ansøgning nr. 1 257 849

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Budějovický Budvar

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Retten til den beskyttede oprindelsesbetegnelse »BUD« til at betegne øl

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 62, stk. 1, i forordning nr. 40/94⁽¹⁾ og artikel 20 i gennemførelsesforordning nr. 2868/95⁽²⁾, idet appelkammeret ikke havde beføjelse til at udtale sig om gyldigheden af den oprindelsesbetegnelse, som sagsøgeren påberåbte sig i forbindelse med indsigelsen. Sagsøgeren gør også gældende, at tegnet »BUD« udgør en beskyttet oprindelsesbetegnelse i Frankrig og Østrig. Ydermere gør sagsøgeren gældende, at der er sket en urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 40/94, eftersom oprindelsesbetegnelsen »BUD« ifølge sagsøgeren rent faktisk er et tegn, som anvendes erhvervsmæssigt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1)

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 1995 L 303, s. 1)

Sag anlagt den 15. september 2006 — Budějovický Budvar mod KHM — Anheuser-Busch (ordmærket »BUD«)**(Sag T-257/06)**

(2006/C 281/70)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter**

Sagsøger: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat F. Fajgenbaum)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Anheuser-Busch, Incorporated

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse truffet den 28. juni 2006 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 802/2004-2) annulleres.
- Ansøgningen om registrering af ordmærket »BUD« nr. 1 737 121 som betegnelse for tjenesteydelser i klasse 35, 38, 41 og 42 afslås.
- Rettens afgørelse fremsendes til Harmoniseringskontoret.
- Selskabet Anheuser-Busch tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Anheuser-Busch, Incorporated

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BUD« for tjenesteydelser i klasse 35, 38, 41 og 42 — ansøgning nr. 1 737 121

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Budějovický Budvar

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Retten til den beskyttede oprindelsesbetegnelse »BUD« til at betegne øl

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 62, stk. 1, i forordning nr. 40/94⁽¹⁾ og artikel 20 i gennemførelsesforordning nr. 2868/95⁽²⁾, idet appelkammeret ikke havde beføjelse til at udtale sig om gyldigheden af den oprindelsesbetegnelse, som sagsøgeren påberåbte sig i forbindelse med indsigelsen. Sagsøgeren gør også gældende, at tegnet »BUD« udgør en beskyttet oprindelsesbetegnelse i Frankrig og Østrig. Ydermere gør sagsøgeren gældende, at der er sket en urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 40/94, eftersom oprindelsesbetegnelsen »BUD« ifølge sagsøgeren rent faktisk er et tegn, som anvendes erhvervsmæssigt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1)

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 1995 L 303, s. 1)

Sag anlagt den 15. september 2006 — Arktouros mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-260/06)

(2006/C 281/71)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Foreningen for Beskyttelse og Bevaring af Naturmiljø og Dyreliv, Arktouros (Tessaloniki, Grækenland) (ved advokats N. Kourougiannis og N. Karamidis)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annul创新 af Kommissionens beslutning af 7. juli 2006 Kommissionen(2006) 3181 endelig udg. meddelt sagsøgeren den 10. juli 2006 om indstilling af programmet »Conservation actions in the Northern Pindos National Park« —Ellas — LIFE03 NAT/GR/000089, og om tilbagebetaling af en støtte på 264 684,00 EUR med tillæg af renter 4 659,53 EUR.
- Der fratrækkes et beløb på 55 658,28 EUR fra det krævede tilbagebetalingsbeløb for udgifter, som var godkendt i forbindelse med programmet.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har principalt anført, at Kommissionen har tilsidesat en bestemmelse i LIFE's administrative bestemmelser, hvilket udgør en tilsidesættelse af en retsregel i henhold til artikel 230 EF, hvilket må medføre annullation af nævnte kommissionsbeslutning (2006) 3181 endelig udg.

Sagsøgeren har dernæst anført, at Kommissionen har anlagt et åbenbart fejlskøn med hensyn til sagsøgerens evne til at afslutte programmet trods to af dens medlemmers udtræden, hvilket begrunder annullationen af Kommissionens beslutning om kontraktens ophør og af tilbagesøgningen af den tildelte støtte.

Subsidiært har sagsøgeren nedlagt påstand om, at 55 658,28 EUR fratrækkes det beløb, der kræves tilbagebetalt, idet dette beløb udgør godkendte udgifter i forbindelse med programmet.

Sag anlagt den 25. september 2006 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen**(Sag T-263/06)**

(2006/C 281/72)

*Processprog: græsk***Parter**

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved I. Khalkias og G. Kanellopoulos)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annul创新 af Kommissionens beslutning af 27. juli 2006 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen meddelt under nr. K(2006) 3331 ⁽¹⁾ endelig udg. og offentliggjort under nr. 2006/554/EF.
- Subsidiært: beslutningen ændres som nedenfor anført.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved den anfægtede beslutning udelukkede Kommissionen ved afslutningen af regnskaberne i henhold til forordning (EØF) nr. 729/70 ⁽²⁾ fra fællesskabsfinansiering bl.a. visse udgifter, som Den Helleniske Republik havde afholdt inden for sektoren for ledsagende foranstaltninger i forbindelse med landdistriktudvikling, og som var blevet afholdt inden for rammerne af EUGFL, Garantisektionen.

Sagsøgeren har som hovedgrund for annullationen af Kommissionens beslutning K(2006) 3331 endelige udg. anført, at der er sket en tilsidesættelse af et væsentligt formkrav ved afslutningen af regnskaberne, som er fastsat i artikel 8, stk. 1, afsnit 3, litra a), i forordning nr. 1663/95 ⁽³⁾. Sagsøgeren har nærmere anført, at Kommissionen ikke indledte en bilateral drøftelse med de græske myndigheder vedrørende vurderingen af de tilsidesættelser, som de foreholdes, og det herved forvoldte finansielle tab for De Europæiske Fællesskaber. Sagsøgeren har subsidiært gjort gældende, at Kommissionen af tidsmæssige grunde (ratione temporis) ikke havde kompetence til at foretage de omtvistede finansielle korrektioner.

⁽¹⁾ EUT L 218, af 9.8.2006, s. 12.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21.4.1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT 1970 I, s. 196).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7.7.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70, for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen (EFT L 158, af 8.7.1995, s. 6).

Sag anlagt den 25. september 2006 — Den Italienske Republik mod Kommissionen**(Sag T-267/06)**

(2006/C 281/73)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello stato G. Aiello)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 27. juli 2006 meddelt under nr. K(2006) 3331 annulleres, for så vidt som den udelukker visse udgifter afholdt af Den Italienske Republik for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er rettet imod Kommissionens beslutning af 27. juli 2006 meddelt under nr. K(2006) 3331 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som Den Italienske Republik har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort gældende, at følgende er tilsidesat eller urigtigt anvendt:

- Punkt 4, nr. iv), i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70, for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen (EFT L 158 af 8.7.1995, s. 6).
- Artikel 23, 24 og artikel 30, stk. 1 og 2, i Rådets Forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1).
- Artikel 17, stk. 2 og 3, i Kommissionens Forordning (EF) nr. 659/97 af 16. april 1997 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2200/96 (EFT L 100 af 17.4.1997, s. 22).

- Artikel 4, stk. 3, artikel 8 og artikel 24, stk. 3, samt punkt 2, litra a), i bilag III til Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000 af 15. marts 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød (EFT L 68 af 16.3.2000, s. 22).

Sag anlagt den 21. september 2006 — Rautaruukki mod KHIM (RAUTARUUKKI)

(Sag T-269/06)

(2006/C 281/74)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Rautaruukki Oyj (Helsinki, Finland) (ved lawyer P. Hagman)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 21. juli 2006 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres, og det fastslås, at det ansøgte EF-varemærke i henhold til ansøgning nr. 3 608 081 RAUTARUUKKI anses for at have særpræg og være egnet til registrering, og sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret med henblik på registrering.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »RAUTARUUKKI« for varer i bl.a. klasse 6 — ansøgning nr. 3 308 081

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen for de ansøgte varer i klasse 6

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i Rådets forordning nr. 40/94, idet varemærket »RAUTARUUKKI« har opnået særpræg i forhold til de ansøgte varer i klasse 6 som følge af omfattende og langvarig brug af varemærket.

Sag anlagt den 9. oktober 2006 — Sun Chemical Group m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-282/06)

(2006/C 281/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Sun Chemical Group BV (Weesp, Nederlandene), Siegwirk Druckfarben AG (Siegburg, Tyskland), Flint Group Germany GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ved lawyer N. Dodoo)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning KOMP/M.4071 — Apollo/Akzo Nobel IAR af 29. maj 2006 annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er anlagt i henhold til artikel 230 EF med påstand om annullation af Kommissionens beslutning KOMP/M.4071 — Apollo/Akzo Nobel IAR af 29. maj 2006, hvorved en anmeldt fusion erklæredes forenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen foretog en betingelsesløs godkendelse af fusionen, der ikke blev undergivet den grundige detaljerede og sammenhængende gennemgang, som den krævede, henset til de væsentlige konkurrencemæssige problemer, den ifølge det hævdede gav anledning til. Ifølge sagsøgerne viser en gennemgang af beslutningen, en bedømmelse af sagsøgernes forskellige besvarelser ved Kommissionens markedsundersøgelse og en undersøgelse af de kendetegn, der er særlige for denne industri, at Kommissionen undlod at tage beviser, der var af afgørende betydning for en fuldstændig og korrekt bedømmelse af den anmeldte fusion, i betragtning eller så bort herfra.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at Kommissionen ikke blot har undladt at følge sine egne retningslinjer for vurdering af horisontale fusioner (!), men også så bort fra de indgivne klager og det med disse fremsendte bevismateriale. Kommissionen har tilsyneladende i flere forhold henholdt sig udelukkende til oplysninger hidrørende fra de fusionerende parter, uden at kontrollere nøjagtigheden heraf, hvilket har medført en beslutning, der er behæftet med fejl for så vidt angår retsanvendelse, faktiske omstændigheder og bedømmelse.

Henset til ovenstående omstændigheder burde Kommissionen, således som det fastholdes af sagsøgerne, have begrundet sin beslutning om at godkende den anmeldte fusion. Ved at undlade dette har Kommissionen tilsidesat sin begrundelsespligt og dermed artikel 253 EF.

(¹) EUT 2004 C 31, s. 5-18.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. september 2006 — Izar Construcciones Navales mod Kommissionen

(Sag T-382/03) (¹)

(2006/C 281/77)

Processprog: spansk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 21 af 24.1.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. september 2006 — Izar Construcciones Navales mod Kommissionen

(Sag T-381/03) (¹)

(2006/C 281/76)

Processprog: spansk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 21 af 24.1.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. september 2006 — Drazdansky mod KHIM — Bad Heilbrunner Naturheilmittel (VITACAN)

(Sag T-383/04) (¹)

(2006/C 281/78)

Processprog: tysk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 314 af 18.12.2004.

RETEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 21. juli 2006 — Duyster mod Kommissionen**(Sag F-82/06)**

(2006/C 281/79)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Tineke Duyster (Oetrange, Luxembourg) (ved advocat W.H.A.M. van den Muijsenbergh)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling, subsidiært fremmes delvist til realitetsbehandling.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 11. maj 2006 for så vidt angår den del, der vedrører klagen R/91/06, eller, subsidiært, delvis annullation heraf.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Sagsøgeren har herudover nedlagt de samme påstande, som hun allerede har nedlagt i sag F-18/06 ⁽¹⁾.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i sagerne F-51/05 ⁽²⁾ og F-18/06 allerede anfægtet det forhold, at Kommissionen først tilkendte hende forældreorlov for perioden fra den 1. november 2004 til den 30. april 2005, og dernæst ved skrivelse af 17. november 2005 fastsatte starttidspunktet for forældreorloven til den 8. november 2004.

Sagsøgeren var i tvivl om den retlige kvalifikation af sidstnævnte skrivelse og anfægtede den 13. februar 2006 denne, såvel ved en klage som ved et søgsmål (F-18/06). Kommissionen fremsatte dels en formalitetsindsigelse i forbindelse med søgsmålet og fastslog dels ved afgørelse af 11. maj 2006, at klagen måtte afvises.

I denne sag har sagsøgeren anført, at ovenstående indebærer, at der ikke findes noget retsmiddel til at anfægte den afgørelse, der er indeholdt i skrivelsen af 17. november 2005, og at der ikke er mulighed for at opnå godtgørelse for så vidt angår de deri indeholdte erklæringer fra ansættelsesmyndigheden. Dette strider navnlig mod vedtægten og mod de almindelige retsprincipper, som er fælles for medlemsstaterne og Fællesskabet.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål til prøvelse af afgørelsen om afvisning bl.a. anført: i) at afgørelsen er baseret på forkerte faktiske omstændigheder; ii) at indholdet af og formålet med vedtægtens artikel 90 er tilsidesat; iii) at der foreligger selvmodsigelser; iv) at afgørelsen mangler klarhed og er udtryk for forsømmelse; v) at indholdet af og formålet med vedtægtens artikel 24 og 25 er tilsidesat; vi) at retspraksis vedrørende formaliteten er tilsidesat; vii) at Kommissionen har skabt en usikker situation vedrørende den retlige kvalifikation af skrivelsen af 17. november 2005; viii) at principperne om proportionalitet, om beskyttelse af den berettigede forventning, om ligebehandling og om retssikkerhed er tilsidesat, samt at der er sket tilsidesættelse af princippet om interesseafvejning, at arbejdsgiverens oplysningspligt ikke er overholdt, at retten til et effektivt retsmiddel er tilsidesat, og at der er sket tilsidesættelse af legalitetsprincippet og af princippet om god forvaltningsskik; ix) at der ikke foreligger bevis for ansættelsesmyndighedens påstand om, at indholdet af den af sagsøgeren indgivne ansøgning allerede indgår i sag F-51/05.

Sagsøgeren har vedrørende sagens realitet påberåbt sig anbringender, der meget ligner dem, der er påberåbt i sag F-18/06.

⁽¹⁾ EUT C 154 af 1.7.2006.

⁽²⁾ EUT C 217 af 3.9.2005 (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nr. T-249/05 og henvist til Retten for EU-Personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

Sag anlagt den 28. juli 2006 — Pantalis mod Kommissionen**(Sag F-88/06)**

(2006/C 281/80)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Ioannis Pantalis (Bruxelles, Belgien) (ved avocats N. Korogiannakis og N. Keramidas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 18. april 2006, for så vidt angår: a) ansættelsesmyndighedens stiltiende afslag på i henhold til vedtægten at tilpasse betalingen til sagsøgeren for et barn, han har forsørgelsespligt over for, og som han har fælles forældremyndighed over, b) ansættelsesmyndighedens afslag på at udbetale barnets rejse-udgifter til sagsøgerens hjemsted i henhold til vedtægten.
- Det bestemmes, at der skal ske efterbetaling af førnævnte beløb med tillæg af renter.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen og som har fælles forældremyndighed over et barn, hvis mor også er tjenestemand ved De Europæiske Fællesskaber, ansøgte ved sin tilbagevenden til Bruxelles efter i en periode at have været placeret uden for Europa, om at få udbetalt de tillæg og økonomiske ydelser, der vedrører et barn. Den tjenestemand, der behandlede sagen, krævede fremlæggelse af det originale eksemplar af en erklæring om enighed mellem de tidligere ægtefæller vedrørende en regulering af sagsøgerens rettigheder i det foreliggende tilfælde. Denne erklæring blev kun fremlagt pr. e-mail, hvorfor administrationen ikke imødekom sagsøgerens ansøgning.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 67 og af artikel 7 og 8 i vedtægtens bilag VII, således som fortolket i retspraksis. Sagsøgeren er navnlig af den opfattelse, at administrationens skøn ikke er ubegrænset, og at administrationen skal overholde principperne om god forvaltningsskik og proportionalitet. Derfor skal den krævede dokumentation være direkte forbundet med den ansøgte udbetaling og skal fremgå af gældende bestemmelser, eller skal være absolut nødvendig ved fastsættelsen af det beløb, der skal udbetales.

Sag anlagt den 24. august 2006 — Lohiniva mod Kommissionen

(Sag F-98/06)

(2006/C 281/81)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Risto Lohiniva (Bruxelles, Belgien) (ved avocat V. Teperi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af ansættelsesmyndighedens afslag af 30. maj 2006 på den af sagsøgeren indgivne klage.
- Det bestemmes, at sagsøgeren fortsat har ret til at overføre 35 % af hans nettoløn til Finland, således som dette beløb er justeret med overførselskoefficienten pr. land, fra den 16. januar 2006.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren overførte til sit hjemland, Finland, en del af sin løn, således som justeret med en koefficient, i henhold til artikel 17 i den tidligere vedtægts bilag VII. I forbindelse med et program om udveksling af tjenestemænd mellem Kommissionen og medlemsstaterne blev sagsøgeren forflyttet til Finland i 2004 og 2005. I denne periode udbetalte Kommissionen hele hans løn, som blev forhøjet ved anvendelsen af overførselskoefficienten, i Finland. I januar 2006, ved sagsøgerens tilbagevenden til Bruxelles, fik han afslag på at genoptage overførslen til Finland af den del af hans løn, han overførte hertil inden forflyttelsen. Administrationen anførte herved, at førnævnte bestemmelse var blevet ændret efter ikrafttrædelsen af den nye vedtægt og at sagsøgeren ikke opfyldte betingelsen i artikel 17, stk. 2, litra a), i vedtægtens bilag XIII for at bibeholde denne fordel.

Sagsøgeren har i stævningen anført, at hans tilfælde, for så vidt som han havde benyttet sig af overførslen såvel under hans forflyttelse til Finland som tidligere, henhører under tilfældet i artikel 17, stk. 2, litra a), i vedtægtens bilag XIII.

Sag anlagt den 4. september 2006 — Lübking m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag F-105/06)

(2006/C 281/82)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Johannes Lübking (Bruxelles, Belgien) m.fl. (ved advokati B. Cortese og C. Cortese)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annulation af den af ansættelsesmyndigheden truffe afgørelse, som blev offentliggjort i Meddelelser fra Administrationen nr. 85/2005 af 23. november 2005, for så vidt som det heri blev fastsat, at sagsøgerne forfremmes til lønklasse A*9, løntrin 1.
- Om fornødent: Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 23. maj 2006, for så vidt som den af sagsøgerne indgivne klage herved afslås.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, som er tjenestemænd ved Kommissionen, har anfægtet ansættelsesmyndighedens afgørelse om i forfremmelsesåret 2005 at forfremme dem til lønklasse A*9, som er en ny lønklasse, der pr. 1. maj 2004 er indføjet mellem lønklasserne A*8 (tidligere A7) og A*10 (tidligere A*6). Sagsøgerne har anført, at ansættelsesmyndigheden burde have forfremmet dem ikke til lønklasse A*9, men til lønklasse A*10, i lighed med, hvad den har gjort i forfremmelsesåret 2004 for de tjenestemænd, der, som sagsøgerne, pr. 30. april 2004 var indplaceret i lønklasse A7 og var forfremmelsesværdige til den højere lønklasse A6.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet fremført tre anbringender, hvoraf det første er, at der er sket tilsidesættelse af principperne om ligebehandling og om ret til en karriere. Sagsøgerne har anført, at de tjenestemænd, som pr. 30. april 2004 var indplaceret i lønklasse A7 (benævnt A*8 pr. 1. maj 2004) og var forfremmelsesværdige til den højere lønklasse i henhold til disse principper alle burde være underlagt de samme betingelser vedrørende karriereforløb. De tjenestemænd, der blev forfremmet i november 2004 i forfremmelsesåret 2004 — altså efter den nye vedtægts ikrafttræden — blev imidlertid efter forfremmelsen udnævnt til lønklasse A*10, mens de tjenestemænd — så som sagsøgerne — der blev forfremmet i forfremmelsesåret 2005 kun blev forfremmet til en lavere lønklasse, dvs. til den mellemliggende lønklasse A*9, selv om de to ovennævnte persongrupper befinder sig i en i alle henseender sammenlignelig situation.

Sagsøgerne har som led i dette anbringende ligeledes fremsat en ulovlighedsindsigelse som omhandlet i artikel 241 EF vedrørende de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45, som finder anvendelse i forfremmelsesåret 2005, eller, mere grundlæggende, vedrørende artikel 45 og vedtægtens bilag XIII, idet der i disse bestemmelser ikke er fastsat overgangsforanstaltninger, der skal sikre overholdelsen af principperne om ligebehandling og om ret til en karriere mellem de tjenestemænd, der var i lønklasse A7 pr. 30. april 2004 og var forfremmelsesværdige på dette tidspunkt til den højere lønklasse A6.

Sagsøgerne har med det andet anbringende anført, at der er sket tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Sagsøgerne har bl.a. påpeget, at artikel 10, stk. 5, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtæg-

tens artikel 45, der finder anvendelse på forfremmelsesåret 2004, sikrer tjenestemænd i lønklasse A7, som er forfremmelsesværdige pr. 30. april 2004 (og som blev omplaceret til A*8 pr. 1. maj 2004) betingelser vedrørende karriereforløb, der er sammenlignelige med dem, de ville have haft i forbindelse med den karrierestruktur, der var gældende indtil dette tidspunkt, ved gennem en retlig fiktion (forfremmelse med tilbagevirkende kraft) at fastsætte, at de forfremmes fra lønklasse A*8 direkte til lønklasse A*10. Sagsøgerne har anført, at vedtagelsen af denne overgangsforanstaltning har bibragt dem en berettiget forventning om, at en foranstaltning med samme virkning også ville blive truffet med hensyn til de efterfølgende forfremmelsesår.

Det tredje anbringende er, at den anfægtede afgørelse er utilstrækkeligt begrundet. Sagsøgerne har herved anført, at selv om afgørelsen om forfremmelse efter sin karakter ikke skal indeholde en specifik begrundelse af ansættelsesmyndighedens valg, er administrationen ikke desto mindre forpligtet til at begrunde sine valg i forbindelse med besvarelsen af den klage, der blev indgivet herover. I det foreliggende tilfælde har ansættelsesmyndigheden imidlertid kun sporadisk besvaret de af sagsøgeren fremførte klagepunkter og har navnlig ikke besvaret det i klagen rejste grundlæggende spørgsmål, som angår den ulige behandling mellem de tjenestemænd i lønklasse A7 (omplaceret i A*8), som blev forfremmet i forfremmelsesåret 2005, og deres kolleger, som blev forfremmet i forfremmelsesåret 2004.

Sag anlagt den 1. september 2006 — Erbežnik mod Europa-Parlamentet

(Sag F-106/06)

(2006/C 281/83)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Anže Erbežnik (Luxembourg, Luxembourg) (ved lawyer P. Peče)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annulation af den af Europa-Parlamentets generalsekretær truffe afgørelse nr. 110029 af 1. juni 2006.
- Det fastslås, at sagsøgeren havde et lovligt ikke-ægteskabeligt forhold til frk. H (nu fru Erbežnik) fra det tidspunkt, hvor han påbegyndte arbejdet som jurist-lingvist ved Europa-Parlamentet, og derfor har ret til betaling af forhøjede bosættelsespenge fra Europa-Parlamentet, således som disse er fastsat for gifte tjenestemænd og beregnes på grundlag af husstandstillæg.

— Subsidiært: Det bestemmes, at Europa-Parlamentet er forpligtet til at tage hensyn til ændringen af sagsøgerens familiemæssige status (hans ægteskab) i henhold til proportionalitetsprincippet og tildele ham forhøjede bosættelsespenge (for gifte tjenestemænd) hvad angår de dele af bosættelsespengene, der blev udbetalt efter hans ægteskab i august 2005.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale morarenter.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren havde fra tidspunktet for hans ansættelse i Slovenien af Europa-Parlamentet i september 2003, og forud herfor, et stabilt, ikke ægteskabeligt forhold til hans veninde, som han indgik ægteskab med i august 2005. Sagsøgeren har anført, at dette forhold er retligt anerkendt i slovensk ret.

Sagsøgeren ansøgte ved starten af sin ansættelse ved Europa-Parlamentet om husstandstillæg, hvilket blev afslået med den begrundelse, at et sådant tillæg i henhold til artikel 1 i vedtægtens bilag VII var forbeholdt gifte par og ægteskabslignende forhold mellem medlemmer af samme køn. I maj 2005 ansøgte sagsøgeren om bosættelsespenge, som udgør to måneders grundløn for tjenestemænd, som har ret til i husstandstillæg, og til en måneders grundløn i andre tilfælde. Han fik tildelt den første del af bosættelsespengene (som udbetales i tre dele, en del pr. år) for enlige. Efter indgåelsen af ægteskab ansøgte han om den del af bosættelsespengene, som udbetales til gifte ansatte, men fik afslag med den begrundelse, at ændringen af hans familiemæssige status havde fundet sted efter udløbet af hans prøvetid.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet navnlig fremført følgende anbringender:

- For det første er artikel 1, stk. 2, litra c), og artikel 1, stk. 2, litra d), i vedtægtens bilag VII ulovlige, subsidiært er der foretaget en forkert fortolkning af disse bestemmelser af Europa-Parlamentets administration, idet der er sket tilsidesættelse af grundlæggende fællesskabsretlige principper, så som arbejdstageres frie bevægelighed, unionsborgerskab og personers frie bevægelighed, forbud mod diskriminering samt forskelsbehandling, og idet grundlæggende menneskerettigheder og proportionalitetsprincippet er tilsidesat.
- For det andet er der foretaget en forkert fortolkning af datoen for afslutningen af prøveperioden som værende en absolut endelig dato med hensyn til husstandstillæg, skønt selve udbetalingerne foretages over en periode på tre år.

Sag anlagt den 15. september 2006 — Dittert mod Kommissionen

(Sag F-109/06)

(2006/C 281/84)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Daniel Dittert (Luxembourg, Luxembourg) (ved advocati B. Cortese og C. Cortese)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at tildele sagsøgeren et antal prioritetspoints, der var utilstrækkeligt til at forfremme ham i forfremmelsesåret 2005, og om ikke at forfremme ham i nævnte forfremmelsesår, således som stadfæstet ved afgørelsen af 6. juni 2006 om afslag på sagsøgeren klage nr. R/73/06.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremført et enkelt anbringende: Den anfægtede afgørelse er behæftet med en række alvorlige fejl som følge af en proceduremangel samt af, at princippet om god forvaltningsskik og omsorgspligten er tilsidesat.

Som følge af en teknisk fejl, som der stadig ikke foreligger nogen forklaring på, tog det Generaldirektorat, hvor sagsøgeren er ansat, ikke hensyn til sagsøgerens personlige aktmappe ved tildelingen af prioritetspoints i forfremmelsesåret 2005. Denne manglende hensyntagen udgør en procedurefejl og er en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og af omsorgspligten.

Nævnte formmangler har bevirket, at forfremmelsesproceduren 2005 er blevet mangelfuld for så vidt angår sagsøgeren og at sidstnævntes interesser er blevet tilsidesat, idet han, da den tekniske fejl blev opdaget, af ansættelsesmyndigheden var blevet tildelt færre prioritetspoints end ønsket af hans egne overordnede (i dette tilfælde generaldirektøren for GD Konkurrence). Ifølge sagsøgeren har GD Konkurrence nemlig bekræftet, at det uden den tekniske fejl ville have tildelt ham et antal points, der havde været tilstrækkeligt til at sikre ham en forfremmelse til lønklasse AD 9, dvs. 7 points. Samme GD opfordrede i øvrigt udtrykkeligt forfremmelsesudvalg A* til at råde bod på sagsøgerens situation ved at tildele ham dette antal points. Alligevel foreslog forfremmelsesudvalg A* alene at tildele sagsøgeren 4 appelpoints og ansættelsesmyndigheden fulgte dette forslag, således at sagsøgeren modtog et antal points, der var utilstrækkeligt til at blive forfremmet i forfremmelsesåret 2005.

Sagsøgeren har anført, at forfremmelsesudvalg A*s og ansættelsesmyndighedens intervention selv gav anledning til procedurefejl i stedet for at udbedre den situation, der var opstået på grund af den tekniske fejl. Forfremmelsesudvalg A* har således tilsidesat sin fuldmagt og sine beføjelser ved efter opdagelsen af den tekniske fejl at foreslå, at sagsøgeren fik et lavere antal points end foreslået af sagsøgerens overordnede. Endvidere foretog hverken forfremmelsesudvalg A* eller ansættelsesmyndigheden nogen egentlig sammenligning af sagsøgerens fortjener.

Sag anlagt den 15. september 2006 — Carpi Badía mod Kommissionen

(Sag F-110/06)

(2006/C 281/85)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: José Maria Carpi Badía (Luxembourg, Luxembourg) (ved advocati B. Cortese og C. Cortese)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at tildele sagsøgeren et antal prioritetspoints, der var utilstrækkeligt til at forfremme ham i forfremmelsesåret 2005, og om ikke at forfremme ham i nævnte forfremmelsesår, således som stadfæstet ved afgørelsen af 6. juni 2006 om afslag på sagsøgeren klage nr. R/74/06.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De i denne sag påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er næsten identiske med dem, der er påberåbt i sag F-109/06. Meddelelsen om sidstnævnte sag er ligeledes offentliggjort i dette nummer af EUT.

Sag anlagt den 25. september 2006 — Giannopoulos mod Rådet

(Sag F-111/06)

(2006/C 281/86)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem, Belgien) (ved advocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af afgørelsen om indplacering af sagsøgeren, således som denne fremgår af afgørelsen om fastansættelse af 18. november 2003, for så vidt som sagsøgeren heri tildeles lønklasse A7.
- Om fornødent: Annulatio af ansættelsesmyndighedens afslag på sagsøgerens klage.
- Ansættelsesmyndigheden oplyses om retsvirkningerne af en annulatio af de anfægtede afgørelser, herunder navnlig: i) omklassificering af sagsøgeren til lønklasse A6, under hensyntagen til hans exceptionelle kvalifikationer og tjenestens specifikke behov, med tilbagevirkende kraft fra den 18. november 2003; ii) omklassificering af sagsøgeren til et løntrin under hensyntagen til hans faglige erfaring og, i det mindste, svarer til det løntrin, han blev tildelt på tidspunktet for hans ansættelse; iii) udbetaling til sagsøgeren af forskellen mellem den aflønning, som svarer til den lønklasse og det løntrin, han blev indplaceret på, og den aflønning, som svarer til den lønklasse og det løntrin, han burde have været indplaceret på, med tillæg af morarenter beregnet i henhold til den lovbestemte rentesats fra det tidspunkt, hvor beløbet forfalder til betaling.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som bestod den almindelige udvælgelsesprøve EUR/A/127 (!) med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige A7/A6, blev ansat af Rådets Generalsekretariat og indplaceret i lønklasse A7. Da sagsøgeren i juli 2005 erfarede, at andre beståede ansøgere fra udvælgelsesprøver for lønklasse A7/A6 var blevet ansat af Generalsekretariatet i lønklasse A/6, eller omplaceret til denne lønklasse efter en intern administrativ efterprøvelse af de oprindelige afgørelser om indplacering, indgav han en ansøgning om omklassificering. Denne ansøgning blev afslået af administratoren, hvilket også var tilfældet med den efterfølgende klage.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet for det første fremført et anbringende om, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 31, stk. 2, er anlagt et åbenbart urigtigt skøn samt foreligger en retlig fejl, idet kriterierne i retspraksis vedrørende hans kvalifikations exceptionelle karakter og vedrørende tjenestens specifikke behov er tilsidesat. Sagsøgeren har dernæst for det andet fremført et anbringende om, at begrundelsespligten er tilsidesat, og for det tredje et anbringende om manglende overholdelse af princippet om ligebehandling, idet 10-15 af hans kolleger, hvis retlige og faktiske situation ikke i nævneværdig grad adskiller sig fra sagsøgerens, i modsætning til ham er blevet indplaceret i eller omplaceret til lønklasse A6.

(¹) EFT C 125/A af 23.4.98, s. 10.

Sag anlagt den 22. september 2006 — Krčová mod Domstolen

(Sag F-112/06)

(2006/C 281/87)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Erika Krčová (Trnava, Slovakiet) (ved advokats S. Orandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: De Europæiske Fællesskabers Domstol

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Domstolens afgørelse af 18. oktober 2005 om at afskedige sagsøgeren ved udløbet af hendes prøvetid samt, om fornødent, af Domstolens afgørelser af 16. september 2005 om at forlænge sagsøgerens prøvetid med to måneder fra den 1. august 2005 og af 12. september 2005 om udfærdigelse af en udtalelse, hvis konklusion var, at sagsøgeren skulle afskediges.
- Domstolen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremført tre anbringender, hvoraf det første er, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 34 og af omsorgspligten, er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, at afgørelsen er utilstrækkeligt begrundet samt at væsentlige formkrav er tilsidesat. Ansættelsesmyndig-

heden har ved vedtagelsen af de anfægtede afgørelser navnlig ikke overholdt de frister, der er fastsat i vedtægtens artikel 34, og har bl.a. ikke sørget for at sikre, at sagsøgeren fik normale prøvebetingelser.

Det andet anbringende er, at Domstolens Klageudvalg har gjort sig skyldig i magt- og procedurefordrejning.

Det tredje anbringende er, at principperne om god forvaltnings-skik og god ledelse samt retten til kontradiktion er tilsidesat.

Sag anlagt den 29. september 2006 — Bouis m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-113/06)

(2006/C 281/88)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Didier Bouis (Overijse, Belgien) m.fl. (ved advokats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at artikel 13 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45 er ulovlig.
- Annulation af listen over fortjenester samt af listen over tjenestemænd forfremmet til lønklasse A*13 i forfremmelsesåret 2005, for så vidt som sagsøgerne ikke er opført herpå.
- Annulation af afgørelserne om at tildele sagsøgerne overgangsprioritetspoints, for så vidt disse points er begrænset til et point pr. års anciennitet i lønklassen med et maksimum på 7 points uden hensyntagen til de faktiske fortjenester.
- Annulation af afgørelserne om ikke at tildele sagsøgerne hverken de prioritetspoints, der tildeles af direktørerne og generaldirektørerne, eller de points, der tildeles af forfremmelsesudvalgene, bl.a. til påskønnelse af de opgaver, der er udført i institutionens interesse i forfremmelsesårene 2003 og 2004.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet anført, at de anfægtede afgørelser tilsidesættelser rækkevidden af vedtægtens artikel 45, som pålægger ansættelsesmyndigheden at vælge de tjenestemænd, der kan forfremmes, navnlig på grundlag af en sammenligning af deres fortjenester.

Sagsøgerne har ligeledes anført, at artikel 13 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser, således som denne er fortolket og anvendt af Kommissionen, er ulovlig, idet den tilsidesætter rækkevidden af den bestemmelse, som den formodes at præcisere, samt det almindelige princip om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling.

Sag anlagt den 29. september 2006 — Liotti mod Kommissionen**(Sag F-114/06)**

(2006/C 281/89)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Amerigo Liotti (Senningerberg, Luxembourg) (ved avocat F. Frabetti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af listen over tjenestemænd forfremmet i forfremmelsesåret 2005, for så vidt som sagsøgeren ikke er opført herpå, samt følgelig af de aktstykker, der dannede grundlag for denne afgørelse.

- Subsidiært: annullation af tildelingen af forfremmelsespoints i forbindelse med førnævnte forfremmelsesår, bl.a. ifølge indstillingerne fra forfremmelsesudvalgene.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig seks anbringende:

- for det første tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45.
- for det andet tilsidesættelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til nævnte artikel.
- for det tredje tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
- for det fjerde tilsidesættelse af principperne om forbud mod vilkårlig sagsbehandling og om magtmisbrug samt tilsidesættelse af begrundelsespligten.
- for det femte tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af reglen »patere legem quam ipse fecisti«.
- for det sjette tilsidesættelse af omsorgspligten.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 4. oktober 2006 — Grunheid mod Kommissionen**(Sag F-35/06) ⁽¹⁾**

(2006/C 281/90)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 17.6.2006.

III

(Oplysninger)

(2006/C 281/91)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 261 af 28.10.2006

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 249 af 14.10.2006

EUT C 237 af 30.9.2006

EUT C 224 af 16.9.2006

EUT C 212 af 2.9.2006

EUT C 190 af 12.8.2006

EUT C 178 af 29.7.2006

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>
